

FINLANDS BANK

ÅRSBOK 56, 1975

EUOMEN PANKIN
KIRJASTO

INNEHÅLL

Den ekonomiska utvecklingen under 1975

Totalefterfrågan och -utbudet	4
Exporten	4
Den inhemska efterfrågan	4
Produktionen	6
Importen	6
Jämvikten i samhällsekonomin	6
Sysselsättningen	6
Priserna, lönerna och inkomsterna	7
Bytesbalansen och den utländska likviditeten	8
Den finansiella utvecklingen	10
Den utländska finansieringen	11
Finansieringsinstitutet	11
Staten	13
Fondmarknaden	15

Centralbankspolitiken

Penningpolitiken	17
Översikt av penningpolitiken	17
Kvotpolitiken	18
Dagslånemarknaden	19
Räntepolitiken	20
De kreditpolitiska direktiven	22
Utlåtanden om obligationslån	22
Depositionsbevisen och de tidsbundna depositionerna	23
Specialkreditarrangemang	24
Valutapolitiken	26
Utvecklingen på den internationella valutamarknaden	26
Avistamarknaden	27
Terminsmarknaden	29
Åtgärder i anslutning till valutaregleringen	30
Bilaterala betalningsarrangemang	30
Långfristiga utländska kapitalrörelser	30
Valutaläget	34

Finlands Banks balansräkning och resultaträkning

Utlandet	35
Finansieringsinstitutet	36
Den offentliga sektorn	37
Företagen	38
Utelöpande sedlar och mynt samt depositionsbevis	39
Sedelutgivningen	39
Övriga poster	39
Resultaträkningen	39

Finlands relationer till internationella organisationer

Internationella Valutafonden	41
Internationella Regleringsbanken	42
Världsbanksgruppen	42
Övriga internationella organisationer	43

Figurer

1. Bruttonationalproduktens tillväxtfaktorer	5
2. Arbetslöshetsprocenten	7
3. Priser och löner	8
4. Betalningsbalansen	9
5. Sparande och investeringar i ekonomin	10
6. Finansieringsnetton	11
7. Bankernas inlåning från och utlåning till allmänheten	12
8. Bankernas utlåningsöverskott och dess finansiering	14
9. Statens kassahushållning	15
10. Affärsbankernas centralbanksfinansiering	18
11. Räntorna	21
12. Depositionsbevis och tidsbundna depositioner	23
13. Finansiering av inhemska leveranskrediter	24
14. Finansiering av nyexportkrediter och kortfristiga exportkrediter	25
15. Valutakursernas genomsnittliga utveckling	26
16. Förändringarna i de viktigaste valutakurserna	27
17. Finlands Banks avistatransaktioner	28
18. Finlands Banks terminstransaktioner	29
19. Utvecklingen av skuldsättningen	32
20. Valutaläget	33
21. Finlands Banks balansräkning	36

Tabeller

1. Finlands Banks balansräkning årsvis	46
2. Finlands Banks balansräkning månadsvis	48
3. Den konvertibla och den bundna reserven	52
4. Finlands Banks resultaträkning	52
5. Räntor tillämpade av Finlands Bank	53
6. Inhemsk clearingrörelse: förmedlade bankväxlar och checker samt kontoöverföringar	53
7. Sedelutgivningen	54
8. Utelöpande sedlar och mynt	55
9. Sedeltillverkning och sedelmakulering	56
10. Sedlar och mynt	57
11. Avista säljkurser årsvis	58
12. Avista säljkurser månadsvis	60

Riksdagens bankfullmäktige vid slutet av år 1975	64
--	----

Finlands Bank vid slutet av år 1975	64
---	----

DEN EKONOMISKA UTVECKLINGEN UNDER 1975

Inom den finländska ekonomin återspeglades den internationella konjunkturedgången fr.o.m. senare hälften av år 1974 i en klar försvagning av exportefterfrågan. Varuexportens volym blev under 1975 en sjätte-del mindre än ett år tidigare. Då den inhemska efterfrågan emellertid höll sig livlig, nådde totalproduktionen samma nivå som under 1974. Under årets lopp blev man på många områden tvungen att inskränka produktionen så att sysselsättningsläget försämrades. Den genomsnittliga arbetslöshetsprocenten var likväl låg internationellt sett. Även om stegringen i importpriserna avtog, höll inflationen alltjämt hög takt, vilket berodde på att de inhemska produktionskostnaderna steg. Bristen på jämvikt i utrikeshandeln ökade kännbart och bytesbalansens underskott växte till 7.9 mrd mk.

TOTALEFTERFRÅGAN OCH -UTBUDET

Exporten

Totalproduktionen började under år 1975 stiga i de största västliga industriländerna, vilket till en del berodde på att dessa vidtog sådana finans- och penningpolitiska åtgärder som stärkte efterfrågan. Trots att den internationella recessionen hade varit osedvanligt djup och långvarig, hade de flesta länder alltjämt en kraftig inflation. På många håll försökte man stimulera den ekonomiska aktiviteten genom att gradvis lätta på penningpolitiken.

För Finlands del ledde lågkonjunkturen och den därmed följande lagerminskningen i köparländerna under redogörelseåret till en nedgång i varuexportens volym med 17 %. Trävaruindustrins exportvolym, vars nivå sjunkit redan föregående år, reducerades med ytterligare en fjärdedel. Samtidigt sjönk priserna på trävaruindustrins produkter. Pappersindustriprodukternas exportvolym minskade med 30 %, medan priserna emellertid höll sig på den nivå de fått vid början av året. Hela skogsindustrins exportvolym hade vid slutet av

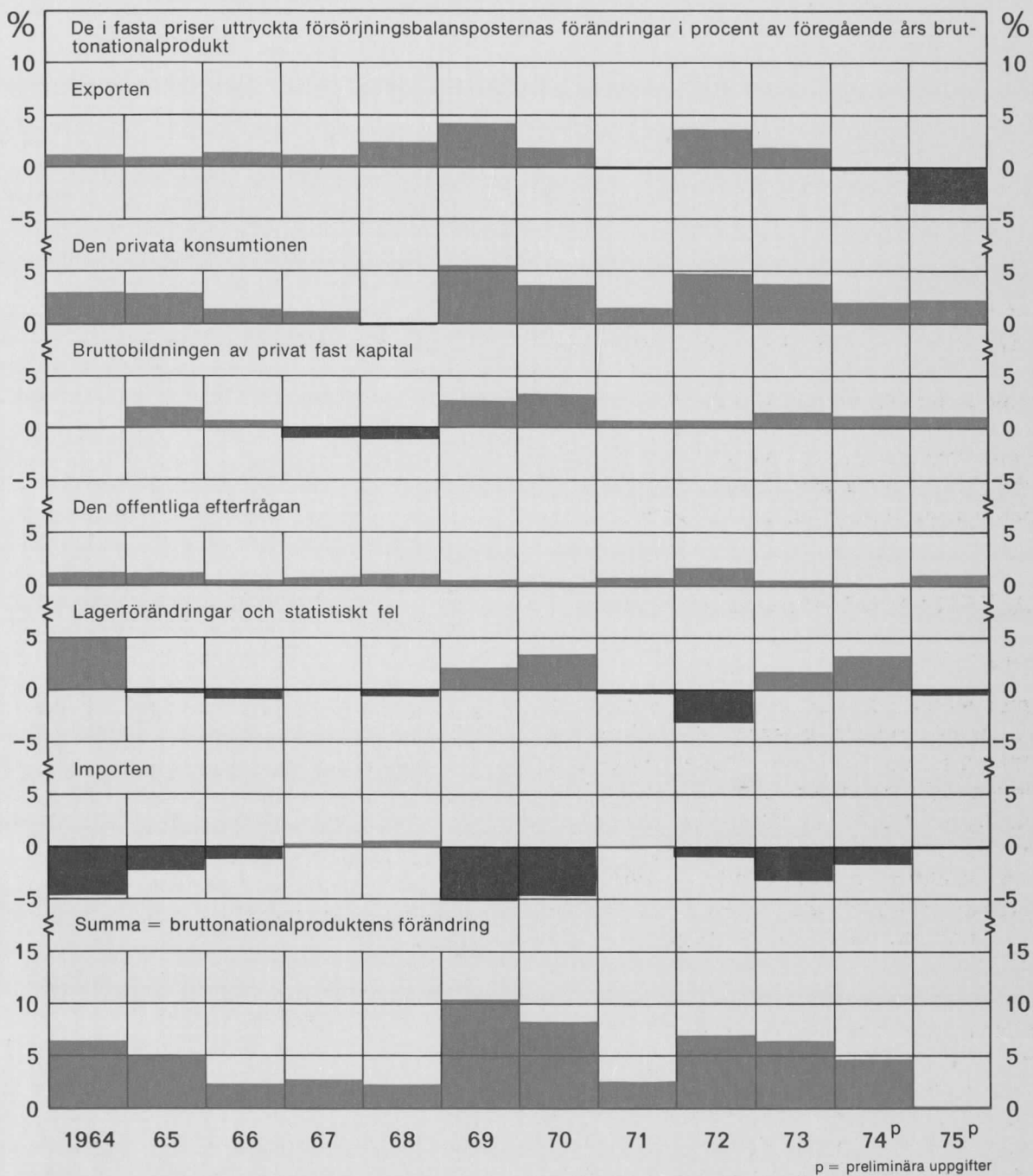
1975 tydligen nått sin lägsta notering. Tack vare leveranserna till Sovjetunionen blev volymen av metallindustrins export lika stor som ett år tidigare samtidigt som exportens värde växte med en femtedel. För övriga industriprodukter, med undantag av textilvarorna, minskade exportvolymen avsevärt. Trots att exportpriserna var i genomsnitt 18 % högre än under 1974, sjönk varuexportens värde med 2 %. Även stegringstakten för valutainkomsterna från tjänster minskade beroende på att fraktinkomsterna sjönk och turistinkomsterna stannade på föregående års nivå (figur 1).

Den inhemska efterfrågan

Med hänsyn till konjunkturläget var den privata sektorns produktiva investeringar alltjämt livliga under 1975. Volymen av industrins investeringar ökade med 8 %. Mest växte investeringarna inom metallindustrin, skogsindustrin och energiproduktionen. Beroende på att affärsbyggnaderna befriats från investeringskatt under senare halvåret 1974, ökade servicenäringarnas investeringar (exklusive investeringarna i bostäder) med närmare 14 % under 1975.

Figur 1.

BRUTTONATIONALPRODUKTENS TILLVÄXTFAKTORER

De produktiva husbyggnadsinvesteringarnas volym växte med sammanlagt 18 %. Också för investeringarna i maskiner och apparater var ökningen alltså snabb eller över 9 %. Bostadsproduktionen fick däremot mot slutet av 1975 en tydligt nedåtgående riktning. Till följd av det stora antalet inledda byggnadsarbeten föregående år färdigställdes ändå under hela året så mycket som 69 000 nya bostäder. Allt som allt växte volymen av de privata fasta investeringarna med 5 % (figur 1).

Hushållens disponibla realinkomster blev endast en procent högre än ett år tidigare. Då hushållens konsumtionsbenägenhet märkbart steg, växte den privata konsumtionens volym med 4 % eller något mera än under 1974 (figur 1). Mest ökade anskaffningarna av varaktiga konsumtionsvaror. Den i oktober införda tilläggsavgiften på bilskatten minskade bilförsäljningen under årets sista månader, men för hela året blev ökningen ändå nära på en femtedel. På grund av prishöjningar skedde en tydlig nedgång i konsumtionen av alkohol- drycker och tobak.

Den offentliga konsumtionens volym steg med drygt 6 %, vilket var avsevärt mera än ett år tidigare. Detta berodde bl.a. på att en del högskolor övergick i statlig ägo och på att privata läroverk i och med grundskolans förverkligande övertogs av kommunerna. Försvagningen av sysselsättningsläget mot slutet av året ledde till att statens arbetsanslag ökades och att volymen av den offentliga sektorns investeringar växte med 5 % (figur 1).

Produktionen

Minskningen i exportproduktionen och dess återverkningar på andra håll medförde under andra halvåret 1975 en nedgång i totalproduktionen. På grund av att produktionen ännu under första halvåret hade varit något större än ett år tidigare, blev hela årets produktion emellertid lika stor som under 1974 (figur 1). Kapacitetsutnyttjandegraden var mycket låg. Inom många industrigrenar, framför allt inom skogsindustrin, hölls produktionen i gång med hjälp av lagerproduktion. Ett undantag från den allmänna utvecklingen utgjorde metallindustrin, vars produktionsvolym tack vare den

tunga metallindustrins goda orderstock växte med 4 %. Frånsett samfärdseln uppvisade service-näringarna en fortsatt produktionstillväxt. Bl.a. inom handeln och turistbranschen förekom dock ökande tecken på en försvagning av utvecklingen.

Importen

Varuimportens volym steg ännu under första halvåret 1975. Isynnerhet importen av investeringsvaror och konsumtionsvaror ökade betydligt. För att dämpa importen infördes i mars ett system med 6 månaders importdepositioner, vilka under sitt första år berörde omkring 50 % av varuimporten och i genomsnitt uppgick till 20 % av cifværdet av den import, som låg till grund för depositionerna. Allt efter som den ekonomiska aktiviteten försvagades, började importvolymen sjunka under andra halvåret. För hela året blev uppgången i varu- och tjänsteimportens volym 0.2 % (figur 1). Importpriserna steg med nästan 10 %. Råvarornas importvolym minskade med 5 % eller något mera än industriproduktionen. Inom gruppen investeringsvaror uppvisade framför allt transportmedlen en importökning. Konsumtionsvarornas importvärde ökade med omkring en femtedel; mest växte importen av personbilar. De av importen av tjänster orsakade utgifterna steg kraftigt, så t.ex. ökade turistutgifterna med en tredjedel.

JÄMVIKTEN I SAMHÄLLSEKONOMIN

Sysselsättningen

Nedgången i exportefterfrågan återspeglades rätt långsamt i sysselsättningssiffrorna. Den genomsnittliga arbetslösheten under 1975 blev 2.2 %. Sysselsättningen försämrades emellertid kännbart mot slutet av året beroende på att verkningarna av exportens avmattning spridde sig också till andra områden, samtidigt som produktionen inom byggnadsverksamheten och skogshushållningen minskade. De regionala skillnaderna i sysselsättningen började åter tillta. I södra Finland kom försvagningen i sysselsättningsläget nämligen till en början till synes endast i att efterfrågeöverskottet på arbetskraft gradvis försvann. Mot slutet av året försvagade produktionsstoppen och permittering-

Figur 2.

ARBETSLÖSHETSPROCENTEN

arna sysselsättningen även inom många industrialiserade regioner i södra Finland (figur 2). Flyttningsrörelsen mellan Finland och andra nordiska länder hade under flera år dominerats av återflyttningen, men ifjol uppstod åter ett utflyttningsöverskott. Nettoutflyttningen till de nordiska länderna blev för hela året 4 400 personer.

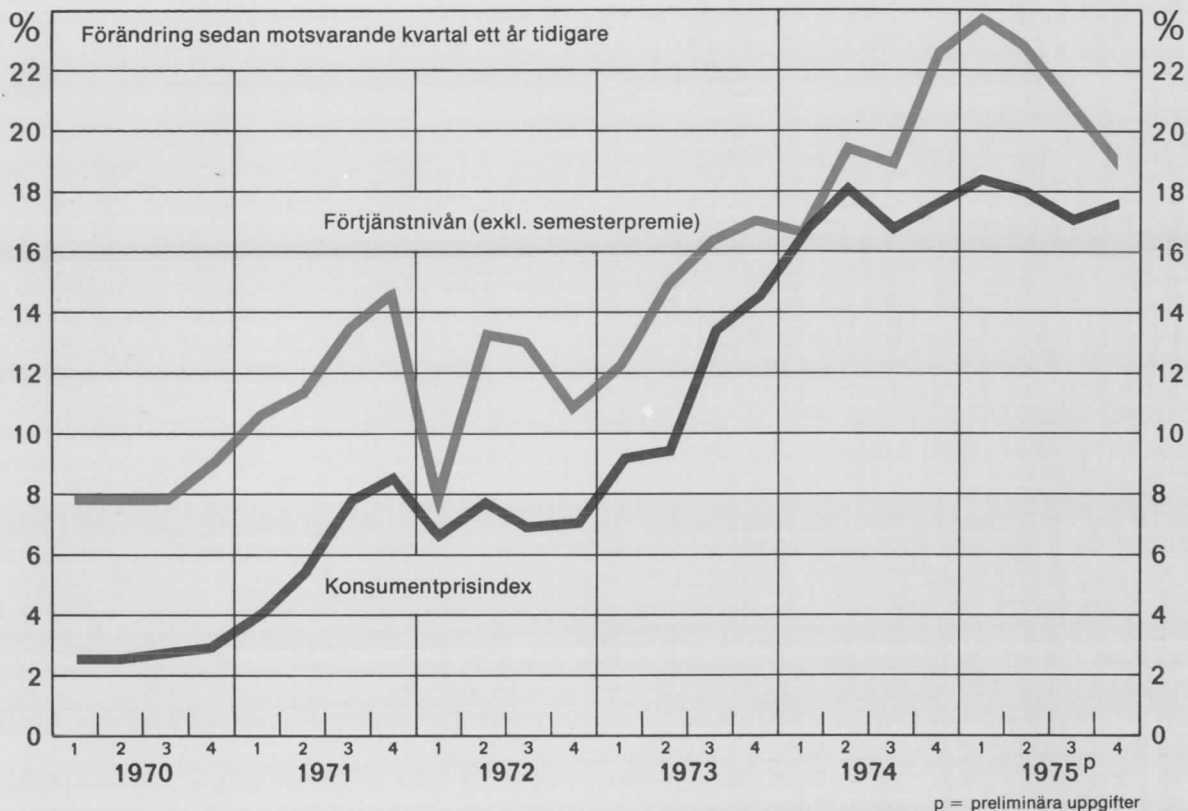
Priserna, lönerna och inkomsterna

Under 1975 var inflationen i Finland alltjämt snabbare än i de flesta av landets konkurrentländer. Det var framför allt ökningen i arbetskraftskostnaderna som höjde produktionskostnaderna. Nedgången i kapacitetsutnyttjandegraden bidrog för sin del till att enhetskostnaderna steg. Stegningen i konsumentpriserna var ännu en procentenhet större än ett år tidigare eller i genomsnitt 18 % (figur 3). Partiprisernas och byggnadskostnadernas ökningstakt saktade tydligt av. Prisindex för bruttonationalprodukten steg med 17 % eller 2 procentenheter mindre än under 1974.

Granskningsförhandlingarna i anslutning till det på våren 1974 ingångna 22 månaders inkomstavtalet ledde till avsevärda löneförhöjningar. Höjningarna av avtalslönerna innebar en 13 procents stegring i den genomsnittliga förtjänstnivån. Beror på att det ännu under första halvåret förekom kännbara löneglidningar på många områden, steg löntagarnas förtjänstnivå fränsett semesterpremie med 22 % och om man även beaktar semesterpremie med 23 % (figur 3). Detta betydde att realförtjänsternas tillväxttakt blev snabbare än ett år tidigare.

Utöver löneinkomsterna var det isynnerhet pensionsinkomsterna som växte kraftigt också reellt sett. Även övriga inkomstöverföringar till hushållen ökade snabbt. Justeringarna av skatteskalorna lindrade verkan av skatteprogressionen. Då emellertid stegringen i skogsinkomsterna och övriga kapitalinkomster blev liten, stannade tillväxten i hushållens disponibla realinkomster vid endast en procent.

Figur 3.
PRISER OCH LÖNER

Bytesbalansen och den utländska likviditeten

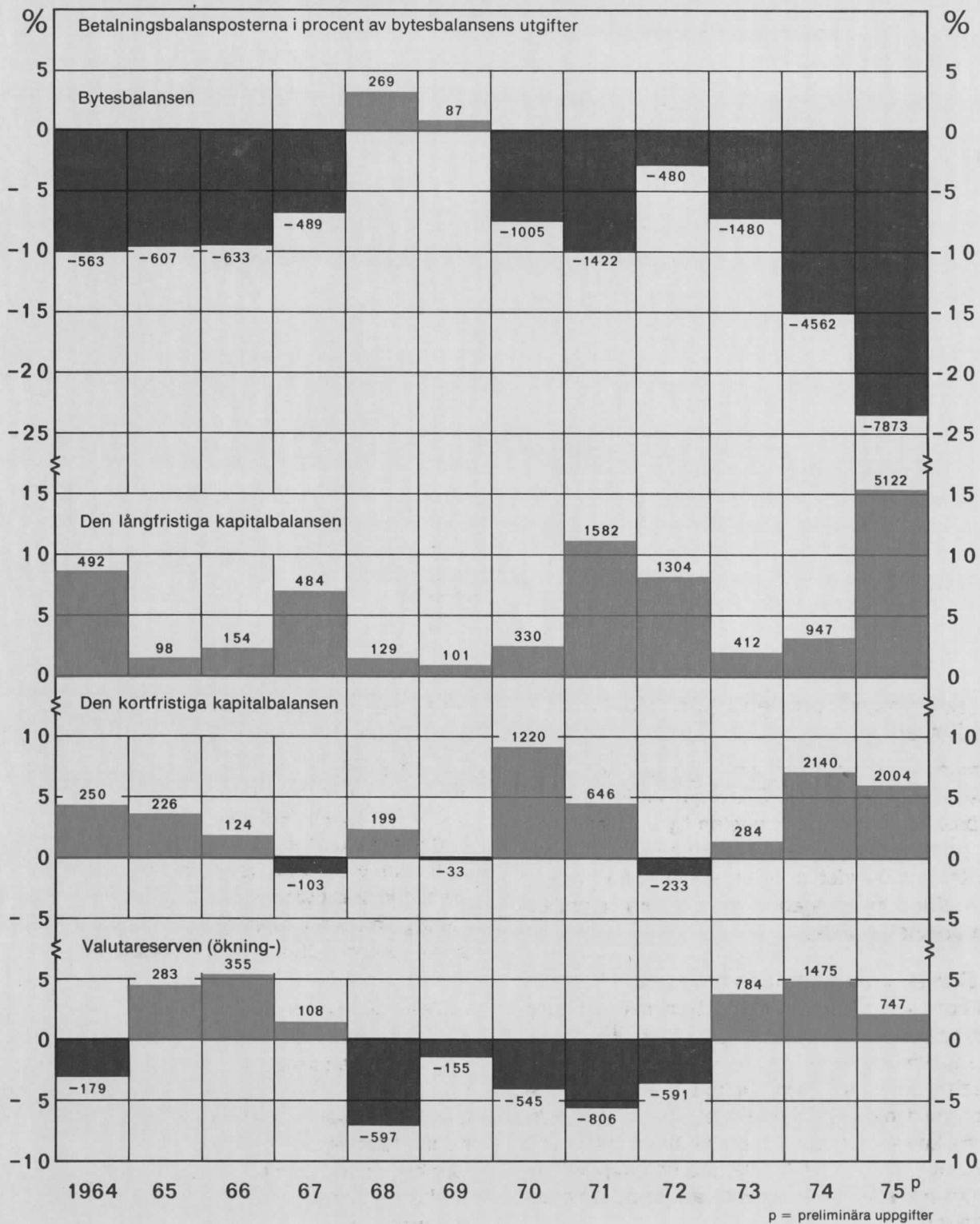
Eftersom exportpriserna var i genomsnitt 18 % högre och importpriserna 9 % högre än föregående år, förbättrades utrikeshandelns bytesförhållande med omkring 8 %. Den gynnsamma utvecklingen av bytesförhållandet hade emellertid på grund av den kraftiga nedgången i exportvolymen endast ringa praktisk betydelse.

Överskottet i tjänstebalansen reducerades från 1974 års 1.4 mrd mk till c. 1.3 mrd mk. Emedan ränteutgifterna till utlandet på grund av upplåningsens tillväxt ökade kraftigt, växte underskottet i kapitalersättnings- och inkomstöverföringsbalansen med nästan en tredjedel till 1.5 mrd mk. Bytesbalansens underskott blev följaktligen större än underskottet i handelsbalansen och uppgick till 7.9 mrd mk eller omkring 8 % av bruttonationalprodukten.

Av bytesbalansens underskott finansierades 5.1 mrd mk av nettoimport av långfristigt kapital och 2 mrd mk av nettoimport av kortfristigt kapital. Tillväxten i den kortfristiga utländska nettoskulden kunde tillskrivas dels en minskning av exportfordringarna, dels en av importdepositionerna orsakad förlängning av importens betalningstider. En bidragande orsak var även de sovjetiska förhandsbetalningarna för exporten. Totalbalansens underskott uppgick till drygt 0.7 mrd mk (figur 4).

Affärsbankernas valutaskuld växte med 1.7 mrd mk. Staten, Postbanken och de andra finansieringsinstituten ökade däremot sina utländska fordringar med närmare 0.5 mrd mk. Finlands Banks konvertibla valutaserv sjönk med 0.3 mrd mk. Kontoställningen i bundna valutor uppvisade en förbättring med över 0.7 mrd mk. Mot slutet av året stärkte Finlands Bank dessutom sin likviditetsställning genom avtal om beredskapskrediter med

Figur 4.
BETALNINGSBALANSEN

såväl privata bankkonsortier som Internationella Valutafonden.

Finlands utländska nettoskuld hade vid slutet av året stigit till 20 mrd mk eller omkring en femtedel av bruttonationalprodukten. Utgifterna för skötseln av den långfristiga utländska skulden uppgick under året till 2.6 mrd mk eller omkring 10 % av inkomsterna i bytesbalansen. Likviditeten ansträngdes dessutom av den utländska skuldens ofördelaktiga struktur. Den kortfristiga skulden representerade nämligen inemot en fjärdedel av den totala utländska skulden.

DEN FINANSIELLA UTVECKLINGEN

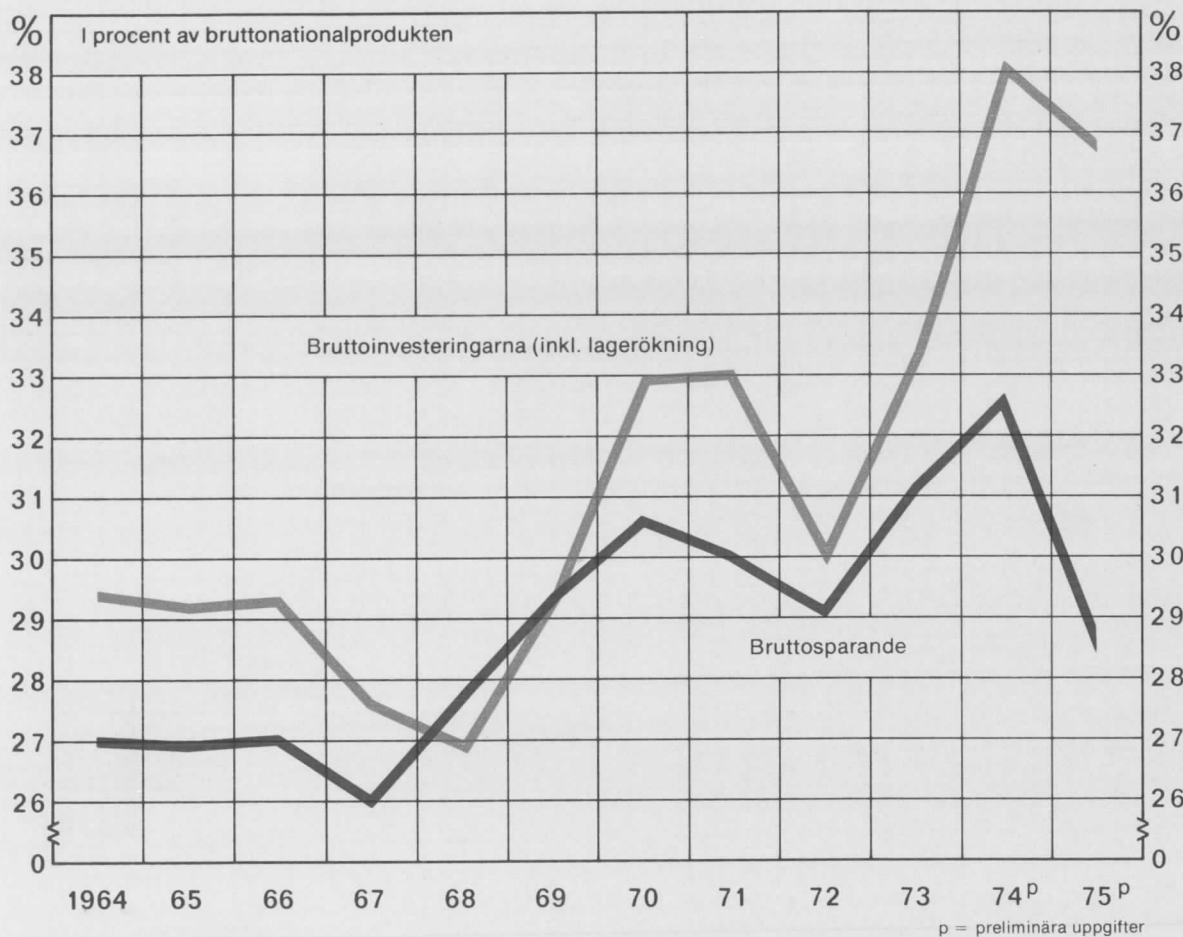
Samtidigt som den livliga investeringsverksam-

heten fortsatte under 1975, skedde det en kraftig nedgång i det inhemska sparandet (figur 5). På grund av att den inhemska sparkvoten sjönk, blev det utländska kapitalets andel av investeringarnas finansiering större än någonsin tidigare. Det var inte endast försvagningen av inkomstfinansieringen som bidrog till att öka företagssektorns behov av extern finansiering utan även de uppburna importdepositionerna. Dessa hade en åtstramande inverkan på företagets likviditet. Hushållssektorns finansieringsöverskott minskade, vilket närmast förklarades av nedgången i sparkvoten och av de alltjämt rikliga bostadsinvesteringarna.

På grund av att statsutgifternas tillväxttakt ökade och inkomstutvecklingen blev långsammare, för-

Figur 5.

SPARANDE OCH INVESTERINGAR I EKONOMIN

svagades statens finansiella ställning avsevärt. Ökningen av kommunernas investeringar blev mindre än tidigare i genomsnitt, men hela den offentliga sektorns finansieringsöverskott sjönk trots det kraftigt (figur 6).

Den utländska finansieringen

Kapitalimportens andel av investeringarnas finansiering blev dubbelt så stor som ett år tidigare eller närapå 20 %. Tack vare att räntenivån på den internationella kapitalmarknaden hade sjunkit och tillgången på långfristiga utländska krediter förbättrats, kunde Finlands Bank under förra halvåret bevilja företagen ett rätt stort antal tillstånd till import av långfristiga utländska krediter. Underskottet i bytesbalansen växte emellertid snabbare än väntat, och kapitalimporten måste därför begränsas under senare halvåret. Landet täckte

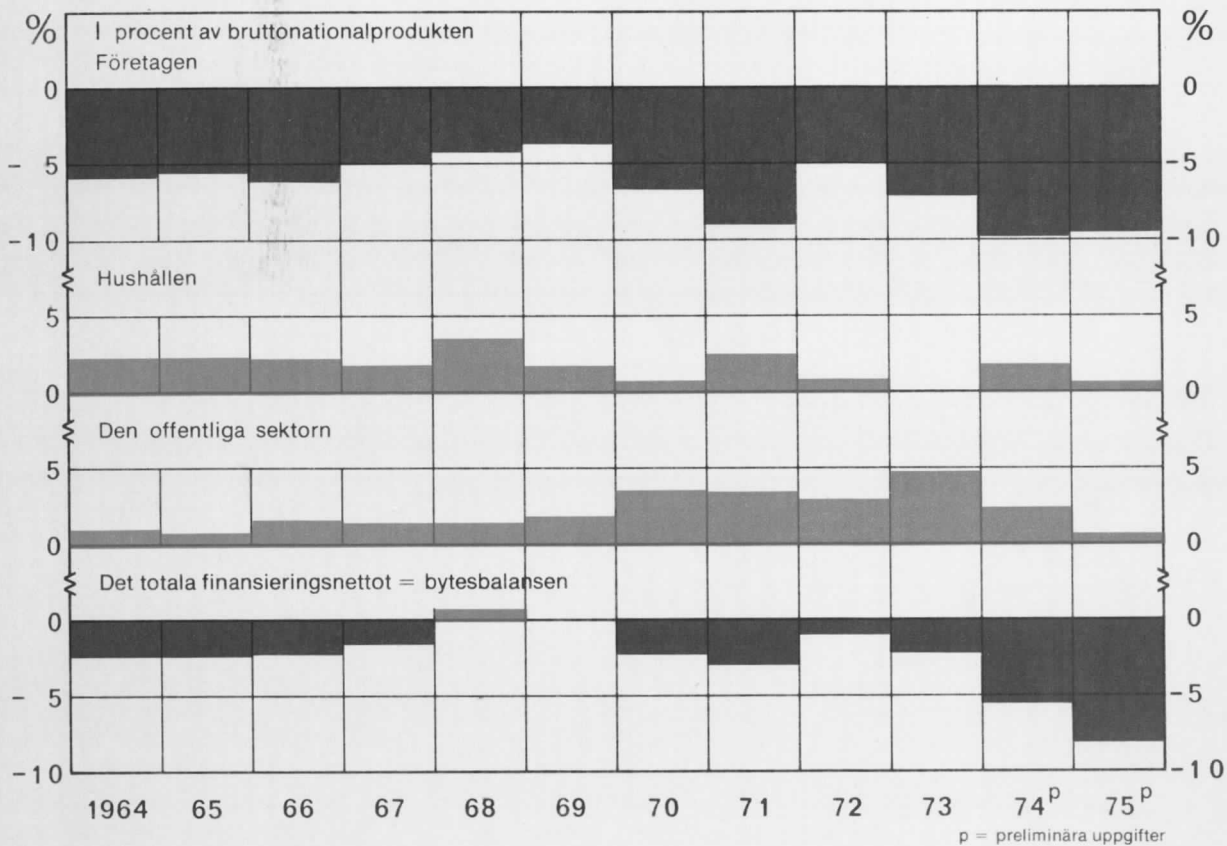
under året två tredjedelar av sitt finansiella underskott genom nettoimport av långfristigt kapital (figur 4).

Finansieringsinstituten

Trots det stora underskottet i bytesbalansen steg Finlands Banks valutareserv med 444 Mmk till 1 778 Mmk. Uppgången i valutareserven resulterade emellertid inte i någon lättnad på den inhemska finansieringsmarknaden. Orsaken härtil var att Finlands Banks övriga utländska fordringar samtidigt sjönk, medan valutareservens ökning till stor del berodde på att oljefaciliteten i Internationella Valutafonden utnyttjades. Det var framför allt de av allmänheten uppburna importdepositionerna och kapitalimportdepositionerna som gav upphov till stramheten på finansieringsmarknaden. Importdepositionerna började uppbäras i mars, och de

Figur 6.

FINANSIERINGSNETTON

hade vid slutet av året influtit till ett belopp av 1 135 Mmk. Kapitalimportdepositionerna ökade med 352 Mmk. Stramheten lindrades dock av att beloppet av Finlands Banks depositionsbevis sjönk med 790 Mmk och av att staten avvecklade 389 Mmk av sin konjunkturfond. Finlands Bank ökade också sina direkta krediter till allmänheten med 410 Mmk.

Affärsbankernas centralbanksfinansiering (inkl. terminshandeln med obligationer och Finlands Banks nettoplacering på dagslånemarknaden) växte med 621 Mmk och uppgick vid årets slut till 3 810 Mmk. Affärsbankerna överskred hela året med undantag av januari sina till grundränta berättigade centralbankskreditkvoter. Finlands Bank sänkte den 1 oktober kvoterna från 2 800 Mmk till 2 500 Mmk. Beloppet av utelöpande sedlar och mynt steg under året med 393 Mmk.

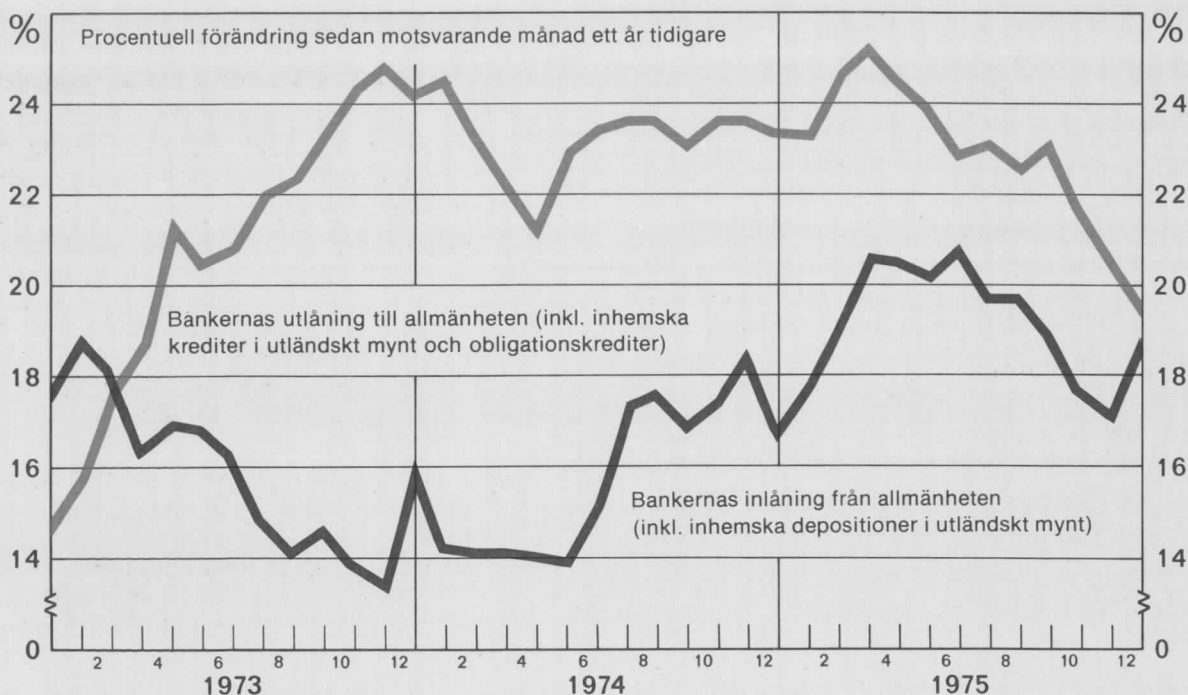
Depositionsbankernas hela kreditgivning till allmänheten ökade med nästan 20 % under 1975. Tillväxten var omkring 4 procentenheter mindre än

ett år tidigare. Ökningen av den egentliga utlåningen (lån, växelkrediter och checkräkningskrediter) blev närapå 5 procentenheter mindre än hela kreditgivningens ökning dvs. 15 %, medan obligationskrediterna växte med 25 % och de inhemska krediterna i utländsk valuta fördubblades. Bankerna finansierade med sina krediter framför allt industrins fasta investeringar, lagerproduktion och exportkrediter. Bostadskrediterna steg avgjort långsammare än den totala kreditgivningen. Av de olika bankgrupperna ökade Postbanken alltjämt sin kreditgivning mest eller med 22 % trots att tillväxttakten för dess krediter till allmänheten kännbart saktade av på grund av åtstramningen i statens kassaläge. Uppgången i affärsbankernas och andelsbankernas kreditbestånd var c. 20 % och i sparbankernas knappt 18 %.

Depositionsbankernas totala inlåning steg under redogörelseåret med c. 19 % eller 2 procentenheter mera än ett år tidigare (figur 7). Trots det strama finansieringsläget ledde avistadepositionerna till en nästan dubbelt så stor relativ ökning

Figur 7.

BANKERNAS INLÅNING FRÅN OCH UTLÅNING TILL ALLMÄNHETEN

som tidsdepositionerna; avistadepositionerna växte med knappt 32 % och tidsdepositionerna med drygt 16 %. Uppgången i tidsdepositionerna avtog tydligt under senare halvåret, vilket huvudsakligen berodde på försvagningen i inkomstbildningen, framför allt skogsinkomsternas minskning. Om man betraktar året i dess helhet, kan man emellertid konstatera, att hushållens depositionslyst i likhet med vad fallet varit under de senaste åren höll sig på en hög nivå. Inlåningstillväxten var snabbast i Postbanken, närapå 29 %, medan den för de övriga bankgrupperna varierade från knappt 16 % till drygt 20 %.

Bankernas totala utlåning till allmänheten växte med 7 557 Mmk och deras inlåning från allmänheten med 6 303 Mmk. Utlåningsöverskottet steg följaktligen med 1 254 Mmk (figur 8).

Affärsbankernas hela utlåning till allmänheten växte med 3 739 Mmk, varav den egentliga utlåningen stod för 1 605 Mmk, obligationskrediterna för 403 Mmk och de inhemska krediterna i utländsk valuta för 1 731 Mmk. Då affärsbankernas hela inlåning samtidigt ökade med 2 113 Mmk, steg deras utlåningsöverskott med 1 625 Mmk. Dessutom ökade affärsbankernas placeringar i aktier och fastigheter med 310 Mmk. För att få sitt behov av finansieringskapital tillfredsställt ökade affärsbankerna sin nettoskuld till Finlands Bank med 621 Mmk och till utlandet med 1 716 Mmk, varigenom deras utländska skuld fördubblades. Affärsbankernas nettoskuld till andra inhemska penninginstitut minskade med 398 Mmk.

Vid ingången av 1975 togs två nya tidsbundna konton i bruk, premiedepositionskontot och skattelättnadskontot, båda med en depositionstid av 36 månader. Inom bankernas inlåning tillämpades under året följande räntor:

	%
36 månaders tidsbundna depositioner ¹	8 1/4
24 månaders tidsbundna depositioner	7 3/4
12 " " "	6 3/4
6 " " "	6 1/4
4—5 månaders depositioner med uppsägningstid	4 3/4
2—3 " " "	3 3/4
1 månads " " "	2 3/4
kapitalkonton, sparkonton och bruksräkningar ²	5 3/4
inhemska valutadepositionskonton	3
checkräkningar och postgirokonton ²	1 1/2
inhemska valutacheckräkningar	0

För de övriga finansieringsinstitutens del tilltog kreditexpansionen under 1975. Försäkringsinrättningarnas kreditbestånd växte enligt preliminära uppgifter med omkring en femtedel och hypoteksinrättningarnas med omkring en fjärdedel. Det var framför allt den rikliga utländska finansieringen som gav mera fart åt hypoteksinrättningarnas utlåning. I utvecklingskreditinstituten var utlåningens tillväxttakt däremot något långsammare än ett år tidigare. Vad finansieringsinstituten för kredit handeln beträffar, blev utlåningen snabbare under förra halvåret; under senare halvåret saktade den emellertid tydligt av beroende på att affärsbankerna skar ned sina krediterna till finansieringsbolagen för avbetalningshandeln.

Staten

Statshushållningens finansiella ställning försämrades avsevärt under 1975. Till följd av den allmänna försvagningen i den ekonomiska aktiviteten och sänkningarna av inkomstgrunderna växte skatteinkomsterna långsammare än föregående år. Dessutom blev ökningen i statsutgifterna snabbare, vilket framför allt berodde på en del förändringar av engångskaraktär i överföringsutgifterna. Exempel härpå var betalningen av ersättningar för skördeskador på grund av 1974 års misslyckade skörd och den snabbare utbetalningen av statsstödet till kommunerna. Av staten beviljade bostadslån lyftes till ett belopp av 1 536 Mmk eller nästan 50 % mera än ett år tidigare. Statens investeringsfond inledde under 1975 sin verksamhet även om fondens krediter än så länge utnyttjades i rätt liten utsträckning.

Statens utgifter (exkl. amorteringar) översteg inkomsterna (exkl. upplåning) med allt som allt 2 270 Mmk, medan inkomsterna föregående år hade varit avgjort större än utgifterna.

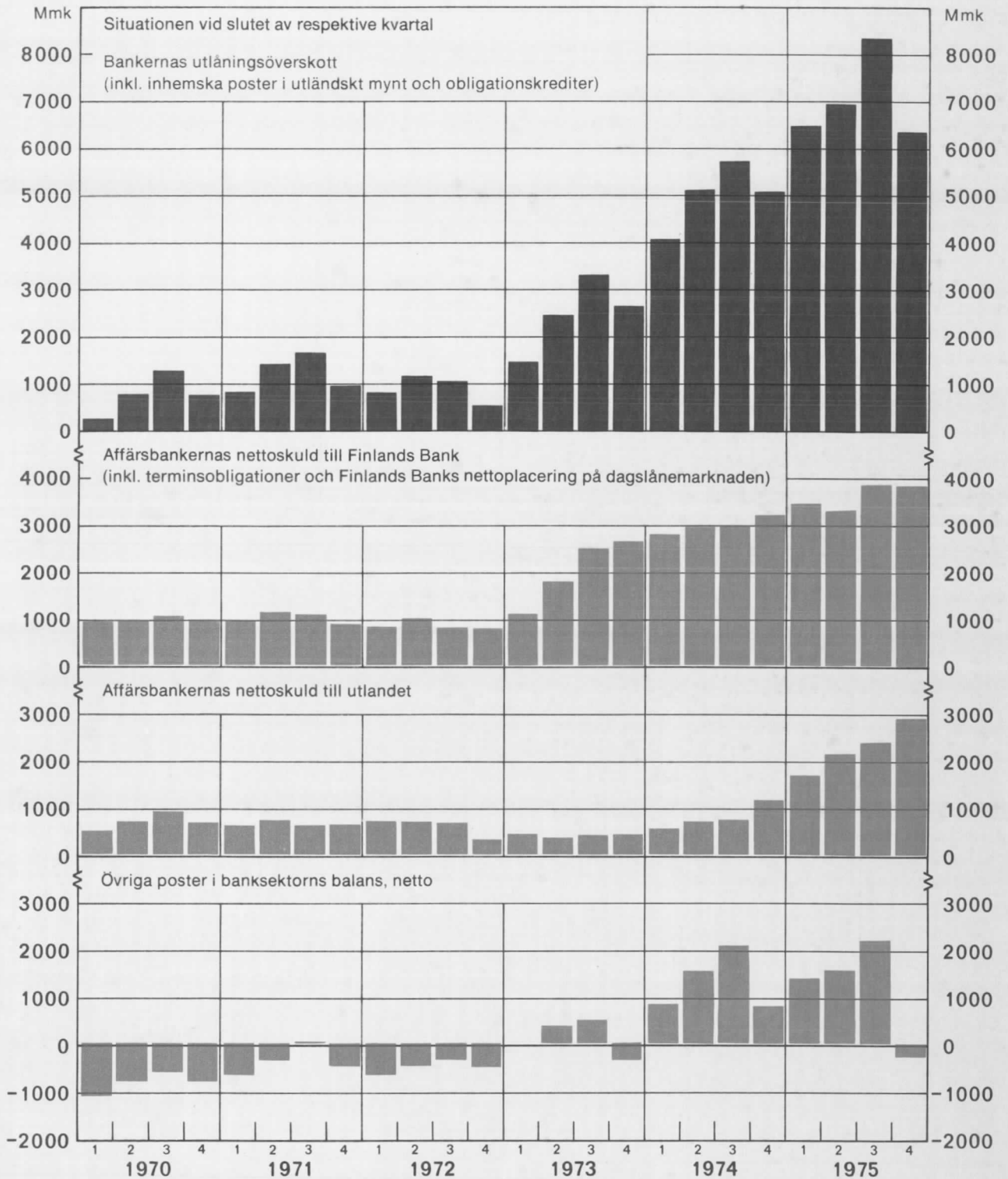
För att kunna täcka sitt behov av finansierings-

1. Den totala avkastningen på kontona består av en bankränta om 8 1/4 % samt för premiedepositionskontot en räntepremie om 3/4 procentenheter och för skattelättnadskontot en skattelättnadsförmån om 1.33 procentenheter.

2. För bruksräkningarna, checkräkningarna och postgirokontona beräknas räntan på månadens lägsta saldo.

Figur 8.

BANKERNAS UTLÅNINGSÖVERSKOTT OCH DESS FINANSIERING

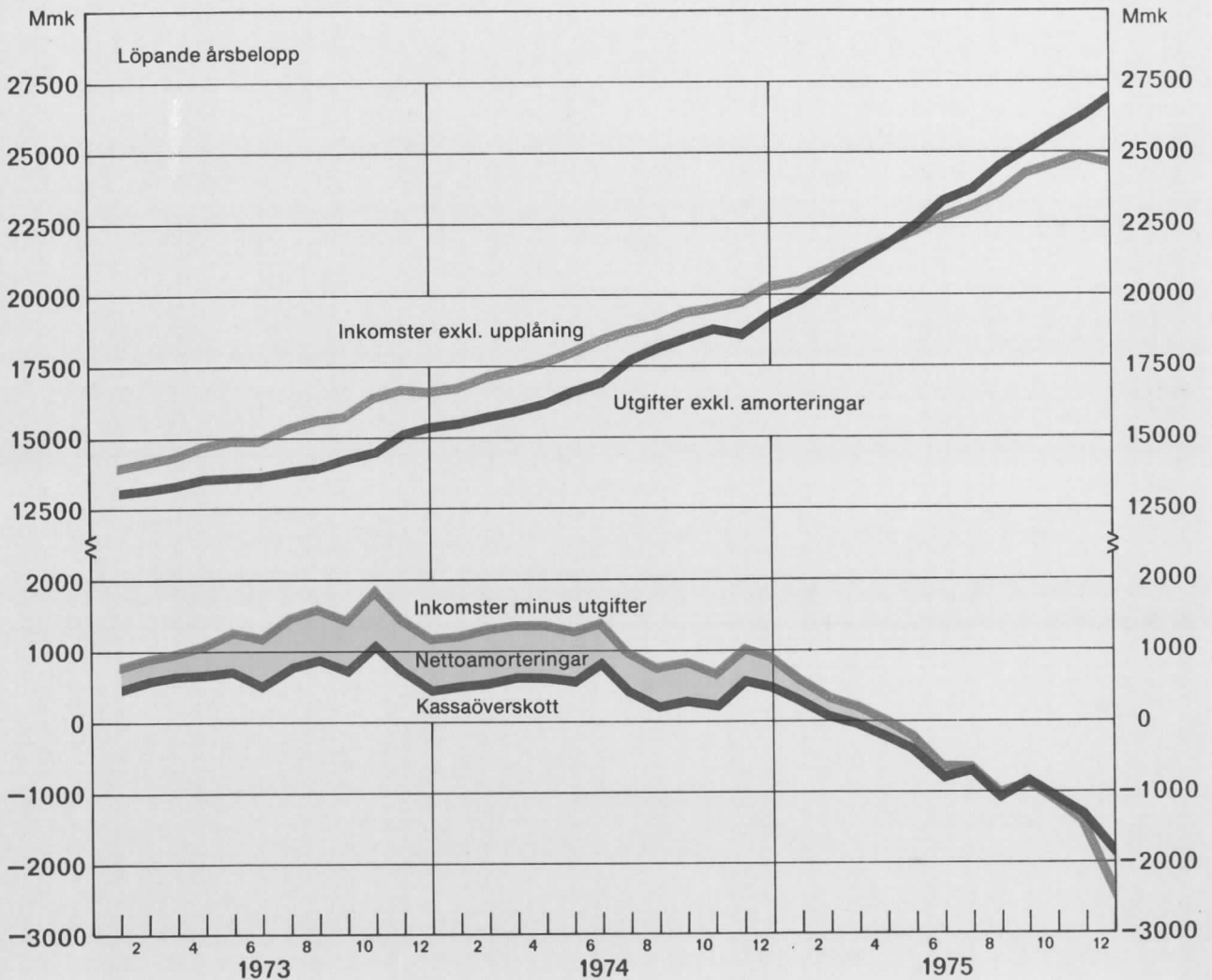

kapital lyfte staten 988 Mmk långfristiga lån (inkl. Investeringsfondens utländska upplåning). Motsvarande amorteringar blev 496 Mmk. Statskulden växte sålunda för första gången sedan år 1970. Kassaunderskottet uppgick till 1 780 Mmk. I avsikt att finansiera detta minskade staten sina kortfristiga finansieringsfordringar i Finlands Bank och Postbanken och upptog dessutom en tillfällig kredit i Postbanken. Den sistnämnda betalades emellertid tillbaka vid början av år 1976.

Fondmarknaden

Summan av de inhemska obligationsemissionerna steg under redogörelseåret till 1 515 Mmk, varav omkring 700 Mmk var avsett att tecknas av allmänheten, medan återstoden bestod av finansieringsinstitutens på förhand avtalade placeringar. De sålda obligationernas belopp stannade vid 1 266 Mmk trots att statens obligationsförsäljning blev dubbelt så stor som ett år tidigare. Det emit-

Figur 9.
STATENS KASSAHUSHÅLLNING

terade beloppet av statens obligationer för allmänheten uppgick till 501 Mmk och det sålda till 394 Mmk.

Det strama finansieringsläget och de svaga konjunkturutsikterna minskade efterfrågan och ökade utbudet på fondmarknaden. Störningarna på denna kom även till synes i kursutvecklingen. Den genomsnittliga kursnivån för de börsnoterade

värdepapperen blev 12 % lägre än föregående år. Från december 1974 till december 1975 sjönk kursnivån med endast 3 %. Kursfallet återspeglades också i den totala omsättningen på börsen, som blev endast 288 Mmk eller ungefär lika stor som året innan. Däremot stärktes kursutvecklingen av att emissionerna var 60 Mmk mindre än ett år tidigare. Börsbolagens betalda nyemissioner uppgick till 365 Mmk.

CENTRALBANKSPOLITIKEN

Den utvidgning av den tekniska produktionskapaciteten, som är nödvändig för att jämvikten i betalningsbalansen skall kunna återställas på lång sikt, å ena sidan och behovet av en allmän begränsning av den inhemska efterfrågan liksom av en dämpning av prisernas stegringstakt å andra sidan var de faktorer, som under början av året mest påverkade centralbankspolitiken. Betalningsbalansen försvagades kraftigt under årets första månader, och den allmänna linjen i centralbankspolitiken måste därför ytterligare stramas åt. Detta var desto nödvändigare som staten i stor utsträckning började avveckla de reserver, som den under tidigare år lagt upp i centralbanken. I syfte att lindra de negativa verkningar, som den allmänna stramheten på kort sikt hade på utvecklingen av sysselsättningen och den ekonomiska tillväxten, ökades centralbankspolitikens selektivitet.

PENNINGPOLITIKEN

Översikt av penningpolitiken

I januari sände Finlands Bank penninginstitutet ett cirkulär om personliga krediter, vilket kompletterade och preciserade bankens riktlinjer för kreditpolitiken från föregående höst. I cirkuläret konstaterades, att en lindring av de allvarliga balansrubbingarna i samhällsekonomin krävde, att sparandet befrämjades och att det till buds stående sparkapitalet i högre grad än tidigare koncentrerades till produktiva investeringar och till med dessa nära sammanhängande investeringar i bostäder o.d. Cirkuläret innehöll rätt detaljerade direktiv för de grunder, enligt vilka personliga krediter kunde beviljas.

På grund av försvagningen av betalningsbalansutsikterna måste tyngdpunkten för penningpolitiken under vårens lopp förskjutas så, att den allt tydligare begränsade den inhemska efterfrågan, delvis t.o.m. på bekostnad av de produktiva investeringarna. Finlands Bank beslöt i mars att

skärpa villkoren för centralbankskrediterna i fråga om överskridning av kvoterna. Det av statsrådet på våren införda arrangemanget med importdepositioner och Finlands Banks restriktioner för finansieringen av importdepositionerna i anslutning därtill hade även en åtstramande verkan på finansieringsmarknaden.

Då underskottet i bytesbalansen under årets lopp ytterligare fördjupades, sänkte Finlands Bank affärsbankernas centralbankskreditkvoter den 1 oktober. Samtidigt intog banken en stramare hållning till importen av utländskt kapital.

I de kreditpolitiska direktiv, som Finlands Bank i oktober utfärdade i samband med dessa beslut, uppmanades penninginstitutet att såvitt deras likviditet tillät med hjälp av en selektiv kreditgivning mildra de negativa verkningar den allmänna stramheten på finansieringsmarknaden hade på produktionen och sysselsättningen. Samtidigt justerades förteckningen över de kreditobjekt, som skulle ges förtursrätt och de som skulle underkastas gallring. Dessutom uppmanades

penninginstituten att vid beviljande av kreditlöften på längre sikt vara beredda på att penningpolitiken kommer att vara stram ännu under följande konjunkturuppsving.

För att trygga finansieringsmöjligheterna för de för samhällsekonomin viktigaste produktionsgrenarna effektiviserade Finlands Bank ytterligare sina ordinarie specialkreditarrangemang under året. Banken deltog dessutom i avsikt att stärka sysselsättningen i finansieringen av såväl de växande exportlagren som råvirkesaffärerna genom tillfälliga arrangemang.

Trots penningpolitikens stramhet blev tillväxten i bankernas utlåning inte ännu nämnvärt långsammare. För att kunna finansiera den inhemska kreditgivningen ökade affärsbankerna sin skuld till centralbanken och detta trots att räntebördan avsevärt steg. Bankerna måste även i stigande utsträckning ty sig till dagslånemarknaden, där

räntenivån strax från början var hög. Den allmänna räntenivån förblev däremot oförändrad hela året.

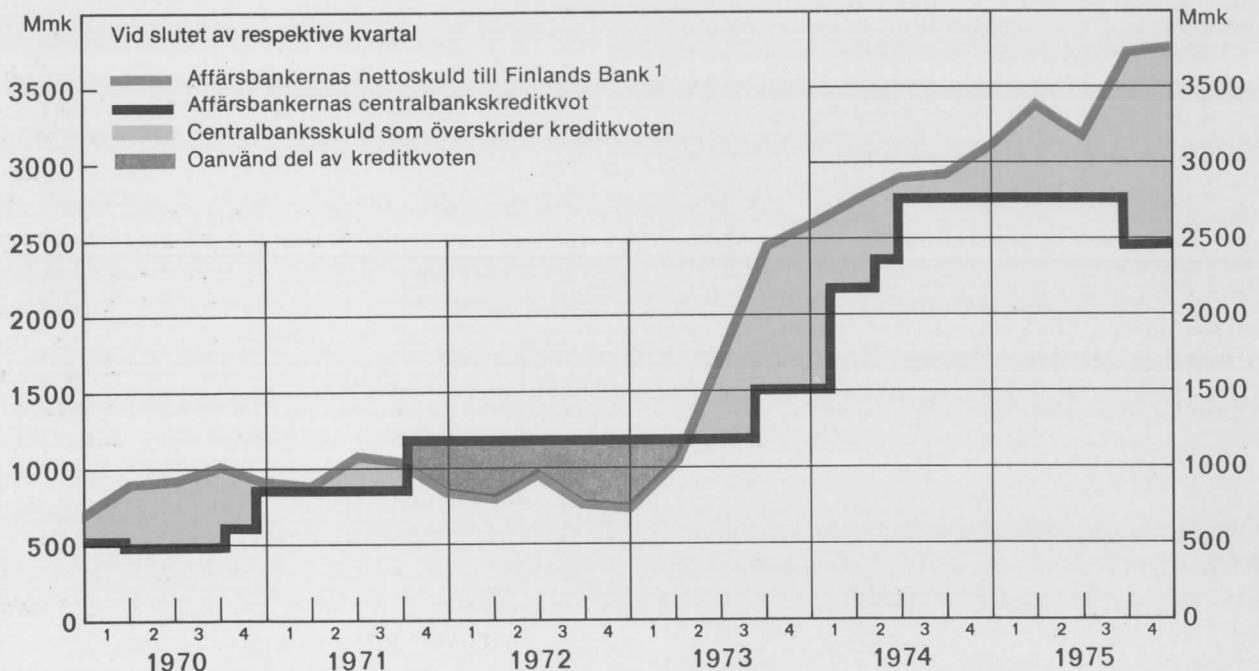
Kvotpolitiken

I mars beslöt Finlands Bank att ändra villkoren för överskridning av centralbankskreditkvoterna så, att överskridningsrätten alltjämt begränsades till 50 %, medan bankernas möjlighet att täcka därutöver förekommande behov av finansiering genom automatiska obligationstransaktioner upphävdes. Tilläggsfinansiering i form av terminshandel med obligationer var i fortsättningen beroende av förhandlingar med Finlands Bank och de villkor, som vid dessa uppställdes för skötseln av vederbörande banks likviditet.

Affärsbankernas centralbankskreditkvoter förblev ända till utgången av september 1975 på den nivå, till vilken de höjts i juni 1974. Den 1 oktober sänkte Finlands Bank summan av de till centralbanks-

Figur 10.

AFFÄRSBANKERNAS CENTRALBANKSFINANSIERING

1. Inkl. terminshandeln med obligationer och Finlands Banks dagslånemarknad

AFFÄRSBANKERNAS CENTRALBANKSKREDITKVOTER OCH DERAS FÖRDELNING PÅ OLIKA BANKER SEDAN 1.10.1971, MMK

	1. 10. 1971— 31. 8. 1973	1. 9. 1973— 31. 1. 1974	1. 2. 1974— 30. 4. 1974	1. 5. 1974— 17. 6. 1974	18. 6. 1974— 30. 9. 1975	1. 10. 1975—
ACA	210	266	378	420.0	498.4	445
FBF	345	437	621	645.6	716.8	640
HAB	75	95	135	141.6	162.4	145
KOP	345	437	621	667.2	767.2	685
SCAB	240	304	432	508.8	638.4	570
ÅAB	9	11.4	16.2	16.8	16.8	15
Summa	1 224	1 550.4	2 203.2	2 400.0	2 800.0	2 500

kredit berättigade affärsbankernas kreditkvoter från 2 800 Mmk till 2 500 Mmk (figur 10). Kvoternas fördelning på de olika bankerna och skalan för tilläggsräntan på centralbanksskulden bibehölls hela året oförändrade.

Affärsbankernas centralbanksskuld överskred under hela redogörelseåret summan av kreditkvoterna (figur 10). Centralbanksfinansieringens totalkostnad per år var högst eller i genomsnitt 14.2% under fjärde kvartalet och lägst eller 10.5% under första kvartalet. För hela året i genomsnitt blev totalkostnaden 12.1% (figur 11 A).

Dagslånemarknaden

I stöd av ett av riksdagens bankfullmäktige för viss tid beviljat tillstånd öppnade Finlands Bank en dagslånemarknad den 1 september. Avsikten härmed var att effektivisera penningpolitiken och förbättra finansieringsmarknadens verksamhetsförutsättningar. Det temporära tillståndet gav banken rätt att till utgången av maj 1976 på depositioner på dagslånemarknaden erlagga en årlig ränta om högst 30% och på dagslån enligt direktionens övervägande debitera en ränta om $9\frac{1}{4}$ — 30% per år.

Dagslånemarknaden syftade närmast till att lindra de olägenheter, som likviditetsskillnader mellan bankerna och kortfristiga likviditetsvariationer på finansieringsmarknaden gav upphov till. Samtidigt erbjöds en enhetlig ram för den dagslånemarknaden.

het, som affärsbankerna redan länge hade praktiserat sinsemellan. Stommen i penningpolitiken bestod alltså av centralbankskreditkvoterna till grundränta, vilka kunde överskridas mot progressiv tilläggsränta.

De till centralbankskredit berättigade affärsbankerna kan inom ramen för dagslånemarknaden till en av Finlands Bank dagligen fastställd ränta uppta krediter, som förfaller till betalning följande bankdag, respektive deponera medel till följande bankdag. Finlands Bank kan för att bevara jämvikten på dagslånemarknaden också själv delta på denna genom att bevilja dagslån eller motta överutbud av dagsdepositioner. Dagslånens maximala belopp fastslogs till 60% av respektive affärsbanks kreditkvot i centralbanken. För att begränsa affärsbankernas skuldsättning uppställdes en kontrollgräns för månadsmedeltalet av de ifrågasvarande dagslånen, centralbanksskulden och sådana dagslån som erhållits vid sidan om dagslånemarknaden. Denna gräns blev 180% av respektive banks centralbankskreditkvot. Överskridning av gränsen förutsatte en liknande likviditetsövervakning som den som allt sedan mars hade tillämpats på eventuell, för en vecka åt gången bedriven terminshandel med obligationer.

I september balanserade Finlands Bank dagslånemarknaden nästan uteslutande med hjälp av ränteförändringar. Efterfrågan på dagslån var härvid i genomsnitt 540 Mmk per dag och det vägd medeltalet av dagslånemarknaden 22%.

Från början av oktober ända till första delen av

DE VÄGDA MEDELRÄNTORNA PÅ PENNINGINSTITUTENS UTLÅNING OCH INLÅNING SAMT RÄNTE-DIFFERENSERNA VID SLUTET AV ÅR 1974 OCH ÅR 1975, %

	31. 12. 1974			31. 12. 1975		
	Utlåning	Inlåning	Räntedifferens	Utlåning	Inlåning	Räntedifferens
Postbanken	9.43	4.30	5.13	9.88	4.17	5.71
Affärsbankerna	9.68	5.43	4.25	9.77	5.30	4.47
Sparbankerna	10.32	5.98	4.34	10.47	5.98	4.49
Andelsbankerna	10.44	5.99	4.45	10.52	5.93	4.59
Samtliga penninginstitut	9.92	5.54	4.38	10.08	5.45	4.63

december rådde det ett ständigt efterfrågeöverskott på dagslånemarknaden. Den tillfälliga balansrubbnings berodde dels på att Finlands Bank beslöt att sänka affärsbankernas centralbankskreditkvoter vid ingången av oktober, dels på att framför allt det säsongmässiga inkomstöverskottet i statshushållningen och nedgången i valutareserven ledde till en åtstramning av affärsbankernas likviditet. Under oktober—november uppgick efterfrågan på dagslån till i genomsnitt 760 Mmk per dag. På grund av efterfrågeöverskottet steg dagslåneräntan nära sin övre gräns eller till 29%. Trots den höga räntan måste Finlands Bank placera i genomsnitt 420 Mmk per dag på marknaden.

Under december månad uppnåddes balans på dagslånemarknaden. Orsaken var närmast den lättande inverkan statshushållningen hade på finansieringsmarknaden. Efterfrågan på dagslån minskade till 400 Mmk per dag. Dagslåneräntan sjönk till i genomsnitt 26% och utgjorde när den var som lägst 18%.

Räntepolitiken

Den allmänna räntenivån bibehölls under 1975 oförändrad. Grundräntan på affärsbankernas centralbanksskuld var alltså 9¼ % (figur 11 A). Till följd av den fortsatta snabba inflationen var de reella räntorna ännu avgjort negativa. Den sjunkande räntenivån på den internationella finansieringsmarknaden gjorde det relativt sett förmånligare än tidigare att uppta utländsk kredit.

Utvecklingen av räntan på tre månaders eurodollardepositioner framgår av figur 11 A.

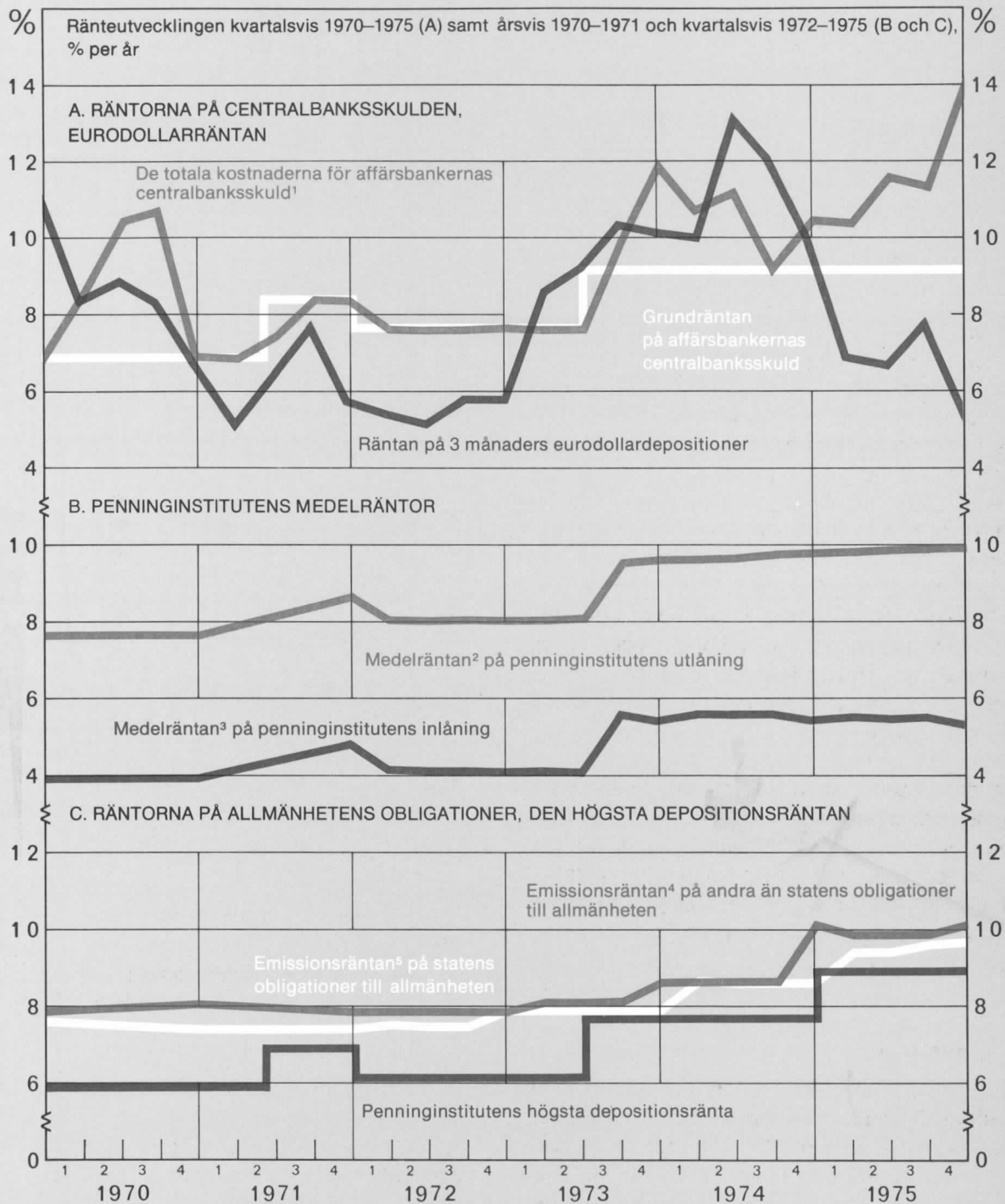
Medelräntan på penninginstitutens utlåning steg under året något (figur 11 B) för att vid årets slut uppgå till 10.08% eller 0.16 procentenheter mera än ett år tidigare.

Medelräntan på penninginstitutens inlåning (figur 11 B) var i genomsnitt 0.08 procentenheter lägre än ett år tidigare trots att dessa vid början av året tog i bruk nya högräntekonton (figur 11 C). Att medelräntan sjönk berodde närmast på ökningen av checkräkningarnas andel. Vid årets slut uppgick medelräntan på inlåningen till 5.45%, medan den ett år tidigare hade varit 5.54%. Räntedifferensen växte sålunda från 4.38 procentenheter till 4.63 procentenheter eller med 0.25 procentenheter under årets lopp. Vad årsmedeltalen beträffar, ökade differensen med 0.27 procentenheter.

Räntorna på de nya obligationslånen för allmänheten var under 1975 en aning högre än ett år tidigare (figur 11 C). Traditionellt har räntan på de av staten emitterade obligationslånen för allmänheten varit något lägre än räntan på andra för allmänheten avsedda obligationslån. Vid ingången av året uppgick emissionsräntan på statens obligationer för allmänheten till i genomsnitt 9.52% och på de övriga obligationerna för allmänheten till 10.00%. Dessutom förkortades låneperioderna för statens nya obligationslån för allmänheten mot slutet av året. Vid årets utgång utgjorde de ifrågakvarande räntorna 9.75% och 10.25%.

Figur 11.

RÄNTORNA

1. Inkl. terminshandeln med obligationer och Finlands Banks dagslänemarknad
 2. Vägt med lånesummorna
 3. Vägt med depositionssummorna
 4. Vägt med emissionerna
 5. Vägt med försäljningen

De kreditpolitiska direktiven

I de kreditpolitiska direktiv för personliga krediter, som Finlands Bank i januari tillställde penninginstituterna, underströk banken betydelsen av förhandssparande som en förutsättning i samtliga fall för att personliga krediter skulle kunna erhållas samt vikten av att sträng gallring tillämpades särskilt i fråga om konsumtionsökande personliga krediter. Dessutom fastslog banken krediternas maximistorlek i förhållande till förhandsdepositionerna inom olika kategorier av personliga krediter samt räntan på krediterna. Direktiven gällde inte krediter, som hänförde sig till utövandet av yrke eller näring, eller statsgaranterade studielån.

I de i oktober avgivna kreditpolitiska direktiven konstaterade Finlands Bank, att såväl en minskning av bytesbalansens underskott som en avmattning av inflationen förutsatte en fortsatt stram penningpolitik samt en uppbromsning av kapitalimporten. Den allmänna stramhetens negativa verkningar med avseende på sysselsättningen och den kommande ekonomiska tillväxten borde mildras med hjälp av en selektiv kreditgivning.

Banken uppmanade samtidigt penninginstituterna att bereda sig på att centralbankskreditkvoterna under den närmaste tiden ytterligare skulle nedskäras och att inlåningens ökningstakt skulle försvagas. I direktiven konstaterades också, att det inte fanns några nämnvärda förutsättningar att öka finansieringen genom vare sig inhemska eller utländska specialkreditarrangemang.

Inom den snäva ram, som de allmänna direktiven och bankernas likviditet uppställde, borde förtursrätt ges åt sådana kreditobjekt, vilkas syfte var att tillgodose behovet av driftskapital nödvändigt för produktionens upprätthållande till den del som avsättningen av produkterna var säkrad. Kreditobjekt med förtursrätt var även företagsekonomiskt mycket lönsamma industriinvesteringar och särskilt projekt i vilka insatsen av inhemska resurser var stor i byggnadsskedet. Såsom motiverad betraktades även finansieringen av lagerhållning i syfte att hålla produktionen på en rimlig nivå i företag, som var företagsekonomiskt bärkraftiga och som på längre sikt hade goda avsätt-

ningsmöjligheter. Till de prioriterade kreditobjekten hörde likaså av staten delvis finansierad bostadsproduktion.

Den strängaste gallringen bland kreditobjekten skulle företas för importlager, kapacitetsutvidgningar inom servicenäringarna och icke-produktiva kommunala investeringar. Också finansieringen av hushållens anskaffning av varaktiga konsumtionsvaror och övrig konsumtion föll inom ramen för den strängaste gallringen.

I överensstämmelse med sina riktlinjer för kreditpolitiken meddelade Finlands Bank, att banken skulle skärpa sin inställning till importen av utländskt kapital.

Finlands Bank beslöt att vid ingången av november 1975 upphöra med det tillståndsförfarande för finansieringen av vissa husbyggnadsarbeten, som tagits i bruk, då investeringsskattens giltighetstid löpte ut. Samtidigt underströk banken emellertid, att alla husbyggnadsarbeten av den art, att de underställts ifrågavarande förfarande, enligt cirkuläret om riktlinjerna för kreditpolitiken hörde till de kreditobjekt, som alltjämt var föremål för den strängaste gallringen, och att stor återhållsamhet även på längre sikt borde iaktas i fråga om finansieringen av dem.

Utlåtanden om obligationslån

Direktionen för Finlands Bank avgav under 1975 till statsrådet i 1969 års "lag om obligations- och debenturelån samt övriga masskuldebrevslån" föresatta utlåtanden om emission av obligationslån för 27 lån. Samtliga emissionsansökningar fick ett tillstyrkande utlåtande och godkändes även i statsrådet. Obligationslånen nominella värde uppgick till sammanlagt 800 Mmk.

Av obligationslånen emitterades 22 av privata hypoteksinrättningar och fem av industri- eller kraftbolag. De privata hypoteksinrättningarnas emissioner uppgick till 597 Mmk och industri- och kraftbolagens till 203 Mmk. Med hypoteksinrättningarnas obligationslån finansierades i främsta rummet näringslivets och kommunernas investeringsverksamhet samt bostadsproduktionen.

De för allmänheten avsedda privata obligationslånen var 6 till antalet med ett sammanlagt nominellt värde av 200 Mmk. För dessa lån rekommenderade Finlands Bank en fast ränta om 10 eller 10 ¼ %. På basen av lagen om skattelättnader för obligationslån förordade banken dessutom skattefrihet för obligationslånen för allmänheten. Det sammanlagda nominella värdet av lån avsedda för andra än allmänheten uppgick till 600 Mmk. Finlands Bank rekommenderade för dem en ränta om 9 ¼ — 10 ¼ %. En del av dessa lån löpte med rörlig ränta.

Depositionsbevisen och de tidsbundna depositionerna

Statens kassahushållning började under 1975 uppvisa underskott. Detta ledde till att staten speciellt under senare halvåret i viss utsträckning avvecklade de reserver, som den lagt upp i centralbanken, vilket för sin del bidrog till en lättnad på finansieringsmarknaden. De utelöpande depósitosbevisen minskade under året med 790 Mmk och från statens konjunkturfond lyftes 388 Mmk. Exportavgifts-, konjunkturskatte- och investeringskatte-medlen minskade från 8 Mmk till 1 Mmk. Beloppet av de utelöpande depósitos-

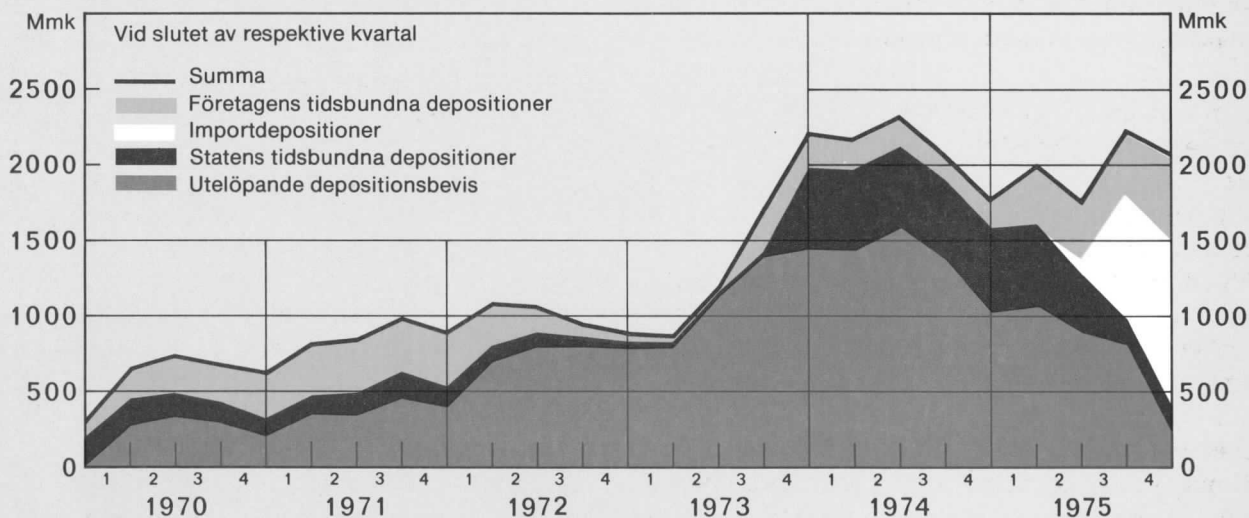
bevisen var vid slutet av året 250 Mmk och av konjunkturfondsdepositionerna 155 Mmk.

Statsrådet beslöt i mars att av importörerna börja uppbära importdepositioner, vilka placerades vidare i Finlands Bank. På grund av en viss eftersläpning i anslutning till uppbärandet och redovisningen av importdepositionerna steg depósitosbeloppet i högre grad först i juni. De månatliga beloppen av influtna respektive återbetalda depósitos blev i december för första gången ungefär lika stora, och depósitoserna uppgick vid slutet av året till 1 135 Mmk. Arrangemanget inverkar emellertid inte i motsvarande mån åtstramande på finansieringsmarknaden, eftersom en del av depósitoserna finansierades i utlandet bl.a. genom att betalningstiderna förlängdes.

Företagens tidsbundna depósitos i Finlands Bank växte med 340 Mmk till 534 Mmk. Största delen av dem bestod av kapitalimportdepositioner, som ökade med 352 Mmk till 450 Mmk. De av företagens överföringar till investeringsfonder förutsatta investeringsdepósitoserna steg med 39 Mmk till 73 Mmk. Statsrådet beslöt i september på framställning av Finlands Bank, att företagen under 1976 får ta i användning sådana överföringar

Figur 12.

DEPOSITIONSBEVIS OCH TIDSBUNDNA DEPOSITIONER

till investeringsfonder, som gjorts från vinsten för räkenskapsperioder avslutade före ingången av år 1975.

Avtalet om skogsindustrins konjunkturinnehållningar justerades i januari. Innehållningarnas totalbelopp, varav hälften skulle deponeras på spärrkonto i Finlands Bank, sjönk därigenom från ursprungligen överenskomna 300 Mmk till 240 Mmk. Tidtabellen för återbetalning av depositionerna förkortades så, att de i sin helhet kunde lyftas före utgången av juni. Depositionsbeloppet var högst eller 120 Mmk under mars—juni. Konjunkturinnehållningarna minskade under året med ett nettobelopp av 49 Mmk.

Specialkreditarrangemang

Finlands Bank fortsatte att genom affärsbankernas och Postbankens förmedling finansiera kortfristiga exportkrediter och nyexportkrediter samt deltog allttjämt i finansieringsarrangemanget med inhemska leveranskrediter. Det sammanlagda kreditbeståndet för dessa tre ordinarie special-

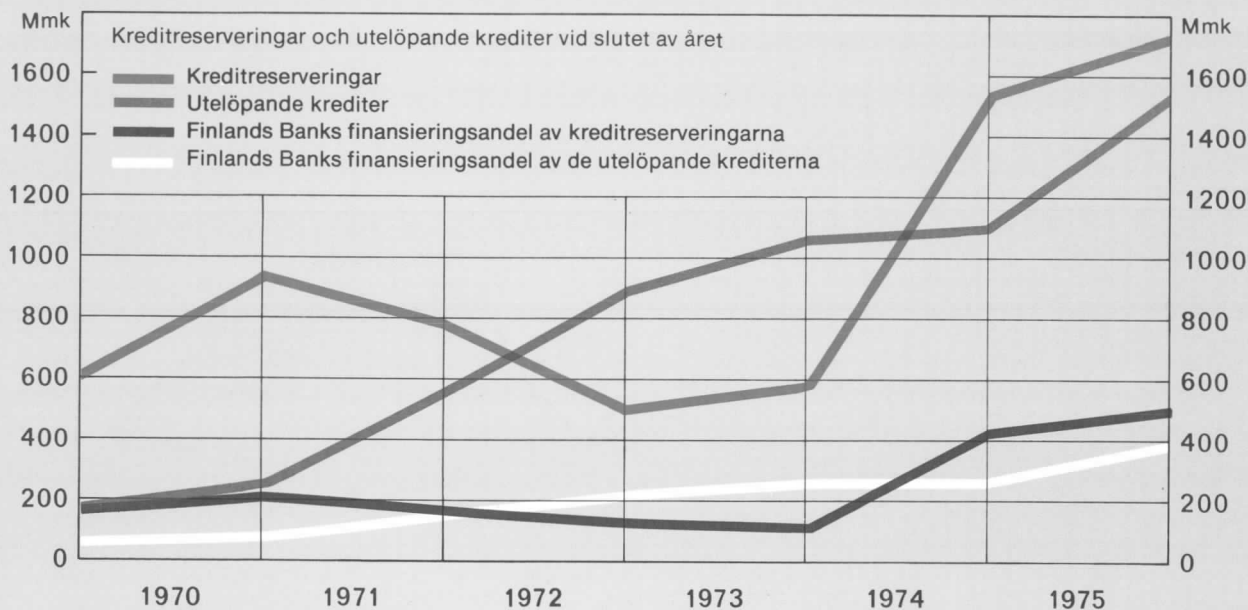
kreditarrangemang steg under året till 825 Mmk. Härav bestod 402 Mmk av inhemska leveranskrediter, 295 Mmk av kortfristiga exportkrediter och 128 Mmk av nyexportkrediter.

Med anledning av att exportefterfrågan på skogsindustrins produkter hade försvagats, beviljade Finlands Bank skogsindustrin inte endast tillstånd att utnyttja utländska krediter utan även inhemska finansieringshjälp i syfte att främja produktionen och sysselsättningen inom denna industrigen. I november beslöt banken dessutom att delta i finansieringen av de råvirkesaffärer, om vilka avtal ingåtts 26.11.1975—28.2.1976. Åtgärden syftade till att stärka sysselsättningen och bibehålla skäligena råvirkeslager inom skogsindustrin.

Inom ramen för finansieringsarrangemanget med inhemska leveranskrediter finansieras den inhemska industrins leveranser av kapitalvaror till inhemska beställare. I finansieringen deltar Finlands Bank, affärsbankerna och Postbanken. Finlands Bank ändrade i november villkoren för

Figur 13.

FINANSIERING AV INHEMSKA LEVERANSKREDITER

arrangemanget bl.a. så, att någon absolut nedre gräns inte mera uppställdes för storleken av de ifrågakommande affärerna. Finlands Banks finansieringsandel utgjorde under redogörelseåret alltså 30% av den kreditfinansierade delen av köpeskillingen och räntan på krediterna 9¼ %. Den orderstock som låg till grund för finansieringsarrangemanget steg under året till 2 218 Mmk. Ökningen berodde framför allt på den alltså kraftiga investeringsverksamheten inom skogsindustrin.

Under årets lopp trädde allt som allt 947 Mmk nya reserveringar av inhemska leveranskrediter i kraft. Härav representerade Finlands Banks finansieringsandel 284 Mmk. Vid årets slut var det sammanlagda beloppet av kreditreserveringarna 1 734 Mmk, varav Finlands Banks finansieringsandel utgjorde 507 Mmk (figur 13).

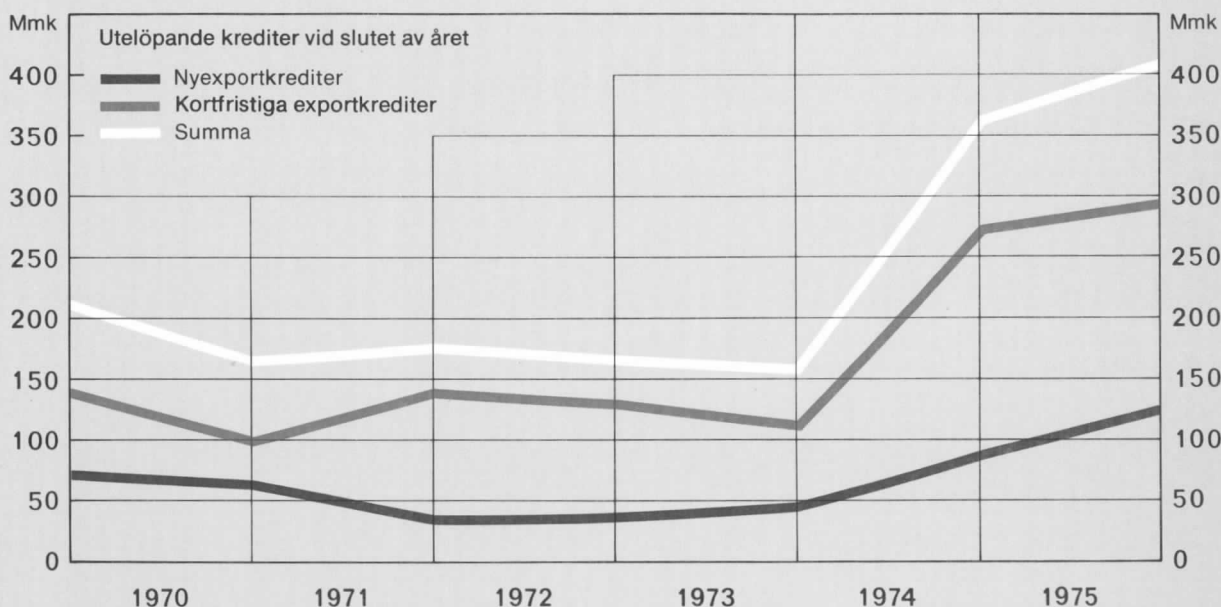
Under redogörelseåret lyftes krediter till ett belopp av sammanlagt 751 Mmk, varav Finlands Bank finansierade 202 Mmk. Kreditbeståndet uppgick vid utgången av året till 1 534 Mmk. Härav utgjorde Finlands Banks andel 402 Mmk.

Villkoren för finansieringsarrangemanget med nyexportkrediter bihölls oförändrade under 1975. Arrangemanget är avsett för finansieringen av det tilläggsbehov av driftskapital under tillverkningstiden, som på grund av exportökning uppstår inom småindustrin och den medelstora industrin. Det berörde under redogörelseåret sådana företag, vilkas årliga omsättning underskred 100 Mmk. Den övre gränsen för krediterna till enskilda företag var 2 Mmk och den ränta, som de finansierande bankerna uppbar för krediterna, 8½ %. Beloppet av nyexportkrediter växte under året från 90 Mmk till 128 Mmk (figur 14). De största kredittagargrupperna var textil-, beklädnads- och läderindustrin (33% av kreditbeståndet) samt metall- och verkstadsindustrin (33%). Nyexportkrediter utnyttjades vid årets slut av 373 företag.

Finansieringsarrangemanget med kortfristiga exportkrediter är avsett för finansieringen av sådana högst 12 månaders exportkrediter, som beviljats utländska köpare i anslutning till i konvertibla valutor betalbar export. Villkoren för arrangemanget ändrades inte under året. De finansierande bankerna uppbar av före-

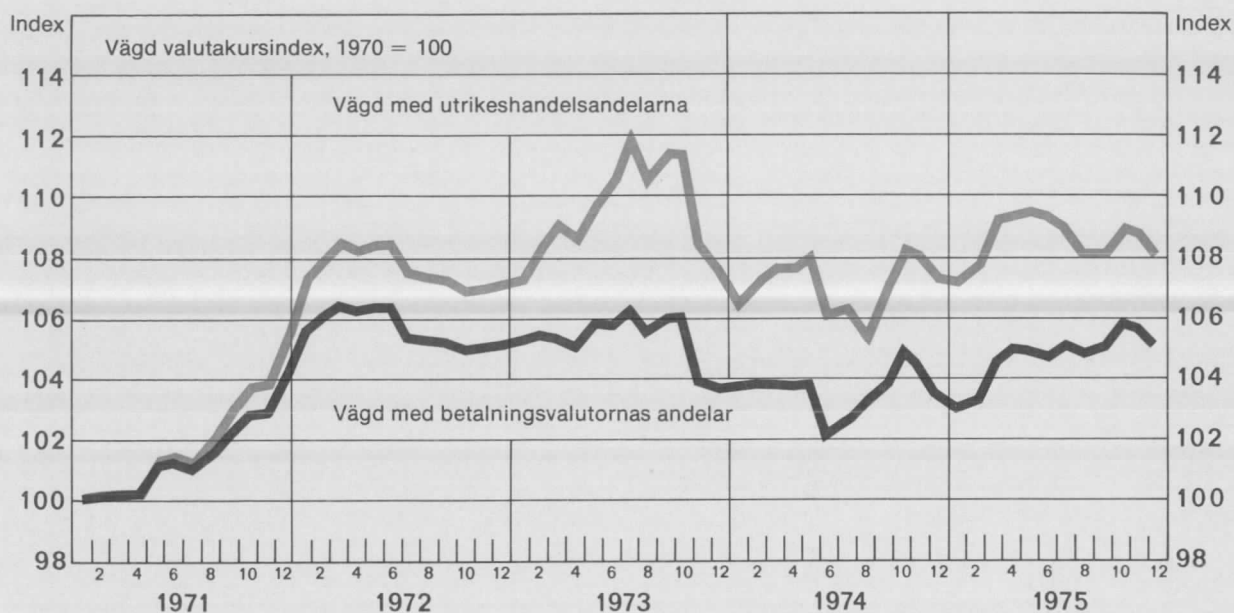
Figur 14.

FINANSIERING AV NYEXPORTKREDITER OCH KORTFRISTIGA EXPORTKREDITER

Figur 15.

VALUTAKURSERNAS GENOMSNISSLIGA UTVECKLING

tagen en ränta om 8 ½ %. Kreditbeståndet uppgick vid redogörelseårets slut till 295 Mmk, vilket var 21 Mmk mera än vid utgången av föregående år (figur 14). Av kreditbeloppet representerade krediterna till den elektrotekniska industrin 29 %, till övrig metall- och verkstadsindustri 24 % samt till textil-, beklädnads- och läderindustrin 15 %. Finansieringen utnyttjades vid årets slut av 393 företag.

VALUTAPOLITIKEN

Markens i 1 momentet av § 2 i myntlagen av den 30 mars 1962 och i Internationella Valutafondens fördragsartiklar (Fördr.ser. 45/69) förutsatta internationella grundvärde eller parivärde förblev under redogörelseåret alltså 0.211590 gram fint guld.

Finska markens centralkurs bibehölls under 1975 på sin tidigare nivå 3.90 mk per US-dollar. Finlands Banks beslut av år 1973 och 1974 att i sin dagliga kurspolitik låta bli att tillämpa den nedre respektive den övre gränsen för dollarn förblev oförändrade i kraft under året. Marken flöt därigenom i förhållande till alla andra valutor, inklu-

sive den i de bilaterala betalningstransaktionerna använda rubeln.

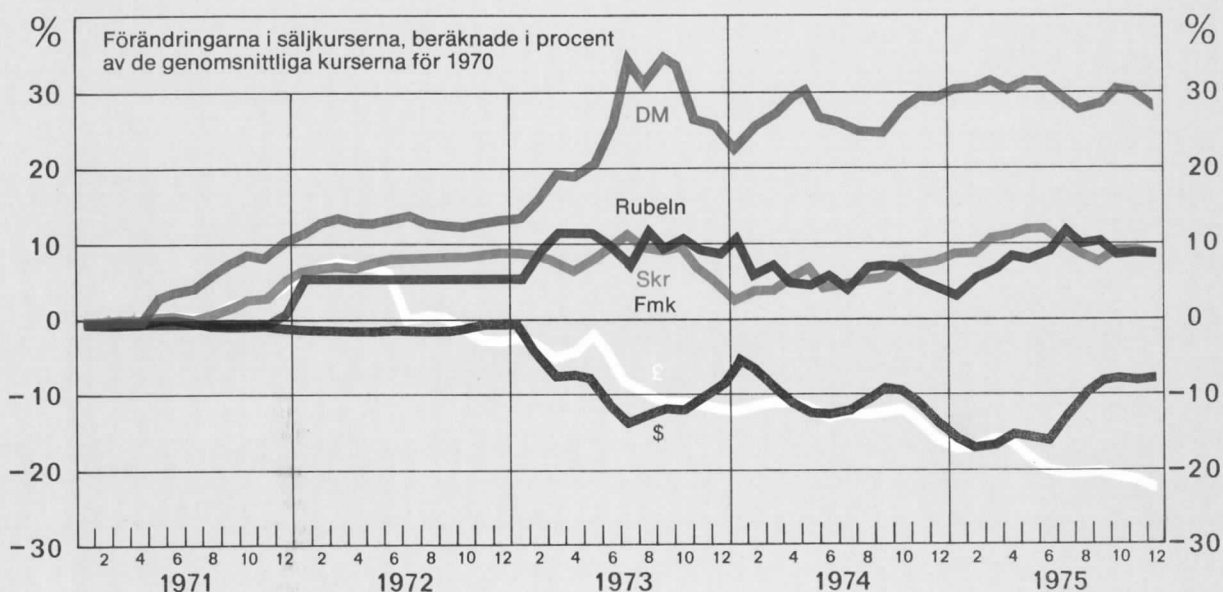
Utvecklingen på den internationella valutamarknaden

Under redogörelseåret tillämpades på den internationella valutamarknaden det sedan 1973 allmänna systemet med flytande kurser. Marknaden var relativt sett lugnare än under tidigare år. För att stabilisera kursutvecklingen blev flera länders centralbanker emellertid tvungna att intervensera med stödköp och andra åtgärder på valutamarknaden.

Räntenivån förändrades rätt litet i Förenta staterna och Europa. Under årets lopp försökte man stimulera den ekonomiska aktiviteten genom sänkning av diskontona och andra räntor. Den osedvanligt djupa recessionen och de förändringar i förväntningarna om betalningsbalans- och konjunkturutvecklingen, som den gett upphov till, påverkade kursutvecklingen för flera viktiga valutor. US-dollar försvagades under första halvåret med omkring 5 % i förhållande till de andra viktiga valutorna. Beroende på att Förenta staterna inom sin

Figur 16.

FÖRÄNDRINGARNA I DE VIKTIGASTE VALUTAKURSERNA

ekonomiska politik börjat koncentrera sig inte endast på att bekämpa inflationen utan även på att stödja produktionsverksamheten, förstärktes dollarn under tredje kvartalet. Härtill bidrog även förbättringen av den amerikanska handelsbalansen efter recessionen. Mot slutet av året avstannade emellertid uppgången i dollarns internationella värde, vilket förklarades bl.a. av den osäkerhet som New York stads finansieringskris skapat.

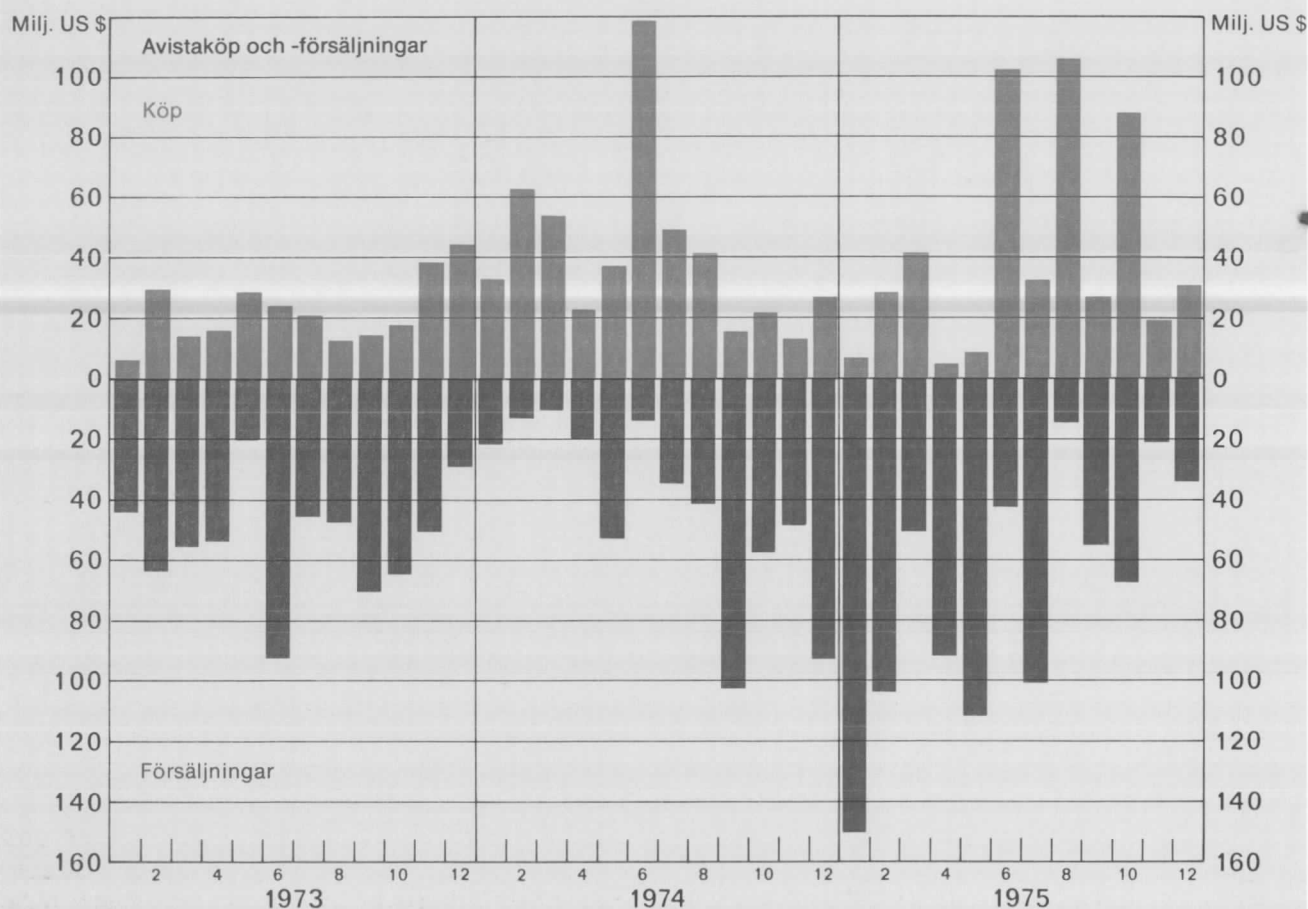
Franska francen återgick den 10 juli till det mellan EG-länderna tillämpade kurssystemet efter att i ett och ett halvt års tid ha stått utanför detta. Åtgärden påverkade inte francens kurs, som redan tidigare hade nått systemets kursnivå. D-marken var nästan hela tiden den svagaste valutan inom EG-ländernas kurssystem. Detta berodde närmast på den låga räntenivån och lättnaden i penningpolitiken i Förbundsrepubliken Tyskland. Engelska pundet, som redan tidigare lösgjort sig från systemet, fortsatte att försvagas till följd av den höga inflationsgraden i landet, det svaga betalningsbalansläget och den närmaste tidens osäkra ekonomiska utsikter.

Priset på guld sjönk avsevärt under redogörelseåret. Under första delen av året var försvagningen obetydlig och härrörde snarast från utjämningen av föregående års toppnoteringar. Sedan Internationella Valutafonden vid sitt årsmöte i september beslutat att sälja en del av sitt innehav av medlemsländernas guld på den fria marknaden sjönk guldpriset under loppet av en månad med 10%. Per uns var guldpriset i London vid 1974 års utgång 188 dollar och ett år senare 141 dollar. Nedgången under 1975 var sålunda 47 dollar per uns eller 25%.

Avistamarknaden

Finlands Bank fortsatte under redogörelseåret att bedriva en sådan valutakurspolitik, att markens externa värde förblev relativt stabilt. Inom ramen för systemet med flytande kurser innebar detta, att markens genomsnittliga värde, uttryckt genom en med respektive länders andelar av Finlands utrikeshandel vägd index, höll sig inom en variationsmarginal om c. 3% och vid slutet av året låg på i stort sett samma nivå som ett år tidigare (se

Figur 17.
FINLANDS BANKS AVISTATRANSAKTIONER

figur 15). Om man beaktar medelkurserna för hela året, sjönk markens värde emellertid enligt den med utrikeshandelsandelarna vägda indexen 1.7% under föregående års genomsnittliga kursnivå. Under första halvåret ledde den stora efterfrågan på valuta och stagnationen i kapitalimporten till en brant nedgång i Finlands Banks valutareserv. Härvid försvagades även markens värde något. Tack vare den livligare kapitalimporten i början av sommaren blev Finlands Bank emellertid en nettoköpare på valutamarknaden, och markens externa värde förstärktes åter mot slutet av året.

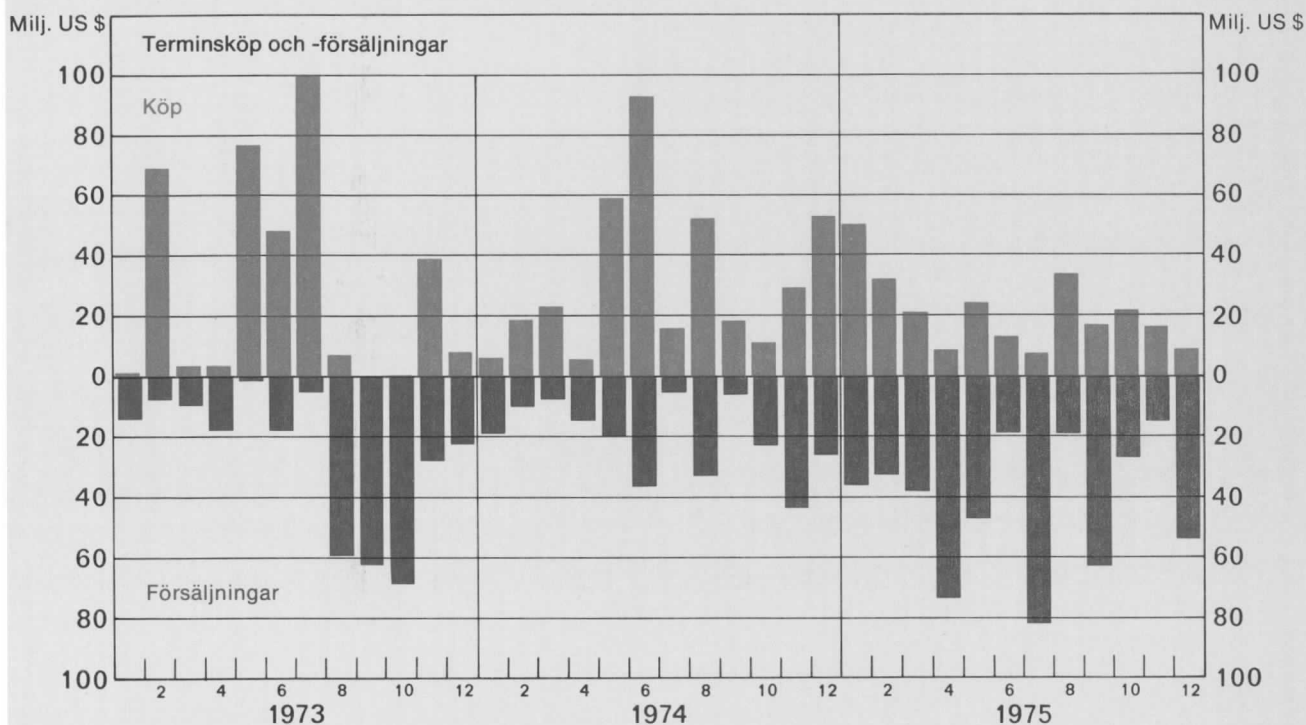
Vad beträffar de för Finland viktiga valutorna, ändrades kurserna för US-dollar och det engelska

pundet mest (se figur 16). Från slutet av 1974 till redogörelseårets slut steg dollarns säljkurs med

DEN PROCENTUELLA FÖRDELNINGEN AV BETALNINGSVALUTORNA INOM DEN FINLÄNDSKA VARUHANDELN ÅREN 1971—1975

Valuta	1971	1972	1973	1974	1975
Dollarn	22.1	19.5	19.4	17.8	16.7
Pundet	18.3	18.3	15.4	13.4	9.2
Svenska kronan	15.0	16.0	17.1	18.1	16.8
D-marken	12.4	11.6	12.9	11.2	11.5
Rubeln	12.8	13.7	12.0	16.2	20.2
Övriga	19.4	20.9	23.2	23.3	25.6
Summa	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

Figur 18.
FINLANDS BANKS TERMINSTRANSAKTIONER

8.4 %, medan pundets säljkurs sjönk med 6.9 %. I svenska kronans säljkurs skedde en uppgång med 0.3 %, i rubelns med 4.4 % och i tyska markens en nedgång med 0.7 %. Säljkursen för de av Finlands Bank under året noterade valutorna framgår av tabell 12 i slutet av årsboken.

Fördelningen av betalningsvalutorna inom Finlands varuhandel uppvisade samma utvecklingstendenser som under de senaste åren. De viktigaste förändringarna gällde pundet och rubeln. Pundets andel minskade på grund av den långvariga försvagning dess bytesförhållande genomgått på den internationella valutamarknaden. Stegringen i rubelns andel kan åter tillskrivas den relativa ökningen av handeln mellan Finland och Sovjetunionen.

I Finlands Banks avistahandel med valutor dominerade försäljningarna under första halvåret. Nettoförsäljningen till valutabankerna uppgick

härvid till 356 milj. dollar. Senare under året skedde emellertid en omsvängning på marknaden, så att Finlands Banks nettoköp under andra halvåret utgjorde 14 milj. dollar. Hela årets försäljning av avistavalutor steg till 844 milj. dollar och motsvarande köp till 502 milj. dollar. Den månatliga utvecklingen av transaktionerna framgår av figur 17.

Terminsmarknaden

Totalvärdet av Finlands Banks terminshandel i dollar växte under 1975 efter att ett år tidigare ha minskat. Försäljningarna uppgick till 502 milj. dollar och köpen till 259 milj. dollar. Terminkurserna för dollarn fastställs dagligen för 3—12 månader långa perioder, ehuru avtalen under redogörelseåret i huvudsak ingicks på 3—6 månader. Utvecklingen av terminshandeln i dollar framgår av figur 18.

För att nå bättre jämvikt mellan köpen och försäljningarna på terminsmarknaden lät man skillnaden mellan termins- och avistakurserna för dollarn variera betydligt under året. Per år var dollarns säljkurs t.ex. vid 3 månaders terminstransaktioner 3.4—20.6 % högre än avistasäljkursen. Den 31 december låg dollarns terminskurs vid 3.980 mk eller 3.1 % (12.5 % per år) över avistakursen. Det sammanlagda beloppet av terminstransaktionerna i rubel steg till 86 milj. rubel. Rubelns terminskurs befann sig hela året så gott som utan undantag på samma nivå som avistakursen.

Åtgärder i anslutning till valutaregleringen

Den 28 augusti 1975 ändrade Finlands Bank § 27 a i sitt beslut av den 29 december 1972 (912/72) om tillämpning av statsrådets beslut om verkställighet av valutalagen, sådan som paragrafen lydde i beslutet av den 13 juni 1973 (473/73). Ändringen publicerades i Finlands författningssamling nr 699/75 och trädde i kraft den 8 september 1975.

Genom ändringen justerades förteckningen över de tullpositioner, som berörs av restriktionerna för importkredit samtidigt som det bestämdes, att köpeskillingen för de till positionerna hörande varorna bör erläggas eller en motsvarande deposition verkställas innan varan förtullas. Enligt tidigare stadganden skulle köpeskillingen erläggas eller motsvarande deposition verkställas innan importören av tullmyndigheterna fick varan i sin besittning eller tillstånd att taga denna i bruk.

Samtidigt ändrades också § 10 i beslutet, sådan som denna lydde i beslutet av den 13 juni 1973, på motsvarande sätt.

Bilaterala betalningsarrangemang

Finland hade vid utgången av 1975 bilaterala betalningsavtal med åtta socialistiska länder. Enligt avtalen användes clearingrubeln som konvaluta i transaktionerna med Sovjetunionen och Rumänien, clearingdollarn i transaktionerna med Bulgarien, Tyska Demokratiska Republiken och Ungern samt clearingmarken i transaktionerna

med Kinesiska Folkrepubliken. Med Polen och Tjeckoslovakien fortsatte betalningsarrangemanget med konton i fritt konvertibla US-dollar. Vid köp och försäljning av clearingdollar tillämpade man fortfarande kursen för US-dollar. Under årets lopp kom Mongoliska Folkrepubliken och Finland överens om att enligt vad som förutsetts i 1974 års handelsavtal öppna konton i konvertibla US-dollar för skötseln av betalningarna länderna emellan.

Långfristiga utländska kapitalrörelser

Den internationella långfristiga låneverksamheten blev efter avmattningen föregående år betydligt livligare under 1975. På den s.k. euromarknaden emitterades ett rekordstort obligationsbelopp, motsvarande inemot 7 mrd dollar, medan emissionsbeloppet år 1974 hade varit knappt 2 mrd dollar. Dessutom emitterades även rikligt med utländska obligationer på kapitalmarknaderna i vissa länder, närmast Förenta staterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Schweiz. Det sammanlagda värdet av dessa emissioner steg till omkring 10 mrd dollar.

Låneperioderna på eurobondmarknaden förkortades till följd av den ringa låneaktiviteten föregående år från sedvanliga 10—15 år till 5—7 år, och den nominella räntenivån höll sig hela året hög. Det förekom sålunda inte under redogörelseåret någon egentlig långfristig låneaktivitet på euromarknaden, eftersom obligationslånen, då låneperioderna för eurobonds förkortades, började påminna om s.k. syndikatlån. Dessa eurovalutalån, som banksyndikaten beviljar ur sina egna medel och som i allmänhet kan klassificeras som medellånga, bildar numera en avsevärd del av euromarknaden. Under 1975 beviljades på euromarknaden syndikatlån i betydligt mindre utsträckning än ett år tidigare eller till ett värde av uppskattningsvis 20 mrd dollar. Stabiliseringen av euromarknaden berodde till stor del på att finansieringen återflyttades till europeiska och amerikanska källor. De oljeproducerande ländernas insats på marknaden minskade relativt sett beroende på att deras exportöverskott blev mindre än vad de på förhand hade uppskattat och

på att deras egna industrialiserings- och utvecklingsprogram också krävde mera medel än väntat. De flesta stora industriländers bytesbalansläge förbättrades däremot.

Finlands långfristiga utländska skuld uppgick vid slutet av året till 18 793 Mmk. Nya lån lyftes till ett värde av 7 044 Mmk, vilket var mera än dubbelt så mycket som ett år tidigare. Räntorna och amorteringarna höll sig på föregående års nivå och belöpte sig till 1 483 Mmk. Nettoimporten av långfristigt kapital steg följaktligen till 5 561 Mmk¹ och

blev fyra gånger så stor som 1974 års motsvarande summa.

Nästan tre fjärdedelar av den långfristiga och den medellånga kapitalimporten skedde i form av finansieringslån, till vilka räknas såväl enskilda skuldsedellån som masskuldebrevslån. Den största andelen härav representerades av sedvanliga enskilda skuldsedellån, för vilka dragningarna blev ungefär dubbelt större än ett år tidigare eller 3 230 Mmk. Det rikliga utbudet av kapital hade framför allt på eurovalutamarknaden en sänkande inverkan på räntefoten. För de finländska företagens finansieringslån blev räntorna 8—10 % beroende på lånetyp. I fråga om masskuldebrevslånen kommer uppsvinget på den internationella obligationsmarknaden tydligt till synes, ty det

1. Dragningarna och amorteringarna omräknas numera i mark enligt månadsmedeltalen av valutornas säljkurser, medan de olika månadernas skuldsaldon beräknas enligt säljkurserna den sista i varje månad.

FINLANDS LÅNGFRISTIGA SKULDER OCH FORDRINGAR ENLIGT KREDITERNAS ART, MMK

	Skuld ¹ 31. 12. 1974	Dragningar ³ 1975	Amorteringar ³ 1975	Netto- förändring 1975	Kurs- effekt ⁴ 1975	Skuld ² 31. 12. 1975
FINANSIERINGSLÅN	9 497	5 102	955	4 147	+ 651	14 295
Enskilda skuldsedellån	5 066	3 230	638	2 592	+ 165	7 823
Lån från stater	161	—	38	—38	—21	102
Masskuldebrevslån	4 431	1 872	317	1 555	+ 486	6 472
Obligationslån	2 561	1 059	227	832	+ 311	3 704
Private placement-lån	1 396	779	4	775	+ 143	2 314
Lån från Världsbanken	474	34	86	—52	+ 32	454
IMPORTKREDITER	2 098	1 627	490	1 137	+ 138	3 373
DIREKTA INVESTERINGAR	848	315	38	277	—	1 125
Eget kapital	605	183	17	166	—	771
Dotterbolagslån	243	132	21	111	—	354
Summa skulder	12 443	7 044	1 483	5 561	+ 789	18 793
UTVECKLINGSKREDITER	42	53	—	53	—	95
EXPORTKREDITER	1 642	617	403	214	15	1 871
DIREKTA INVESTERINGAR	1 122	216	114	102	—	1 224
Eget kapital	520	173	3	170	—	690
Dotterbolagslån	602	43	111	—68	—	534
Summa fordringar	2 806	886	517	369	15	3 190
Nettoskuld	9 637	6 158	966	5 192	774	15 603

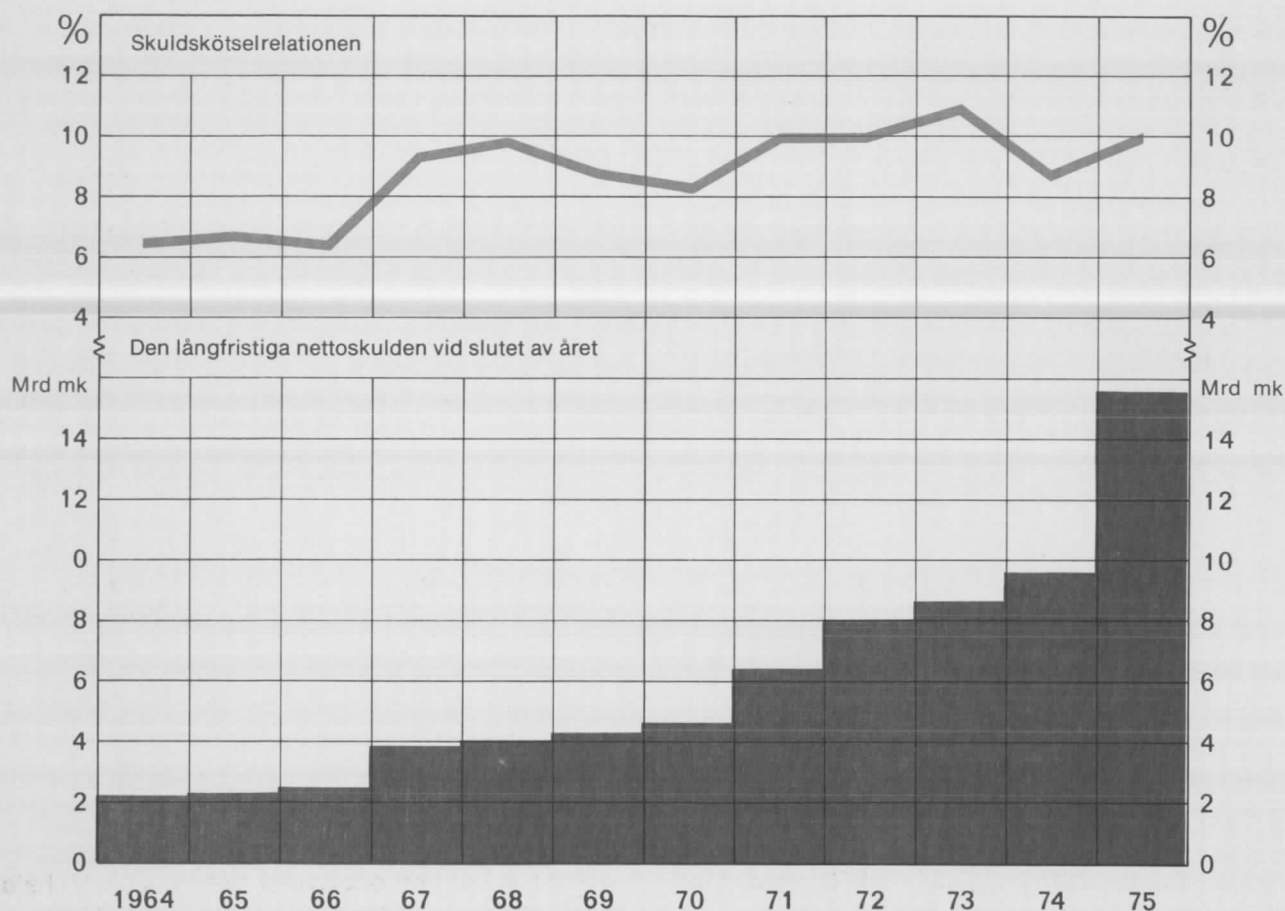
1. Saldona per 31. 12. 1974 är det ackumulerade värdet av tidigare års nettoförändringar.

2. Saldona per 31. 12. 1975 har beräknats enligt kurserna på saldodagen, utom i fråga om de direkta investeringarna, för vilka de i likhet med tidigare erhållits genom att nettoförändringen under 1975 lagts till 1974 års saldo.

3. Dragningarna och amorteringarna har beräknats enligt säljkursernas medeltal för respektive månader; för de direkta investeringarna har transaktionerna emellertid justerats enligt dagskurser.

4. Kurseffekten är skillnaden mellan 1974 och 1975 års saldona, ökad med nettoförändringen. Detta tal återspeglar effekten av förändringar i valutakurserna på positionen vid slutet av året.

Figur 19.
UTVECKLINGEN AV SKULDSÄTTNINGEN

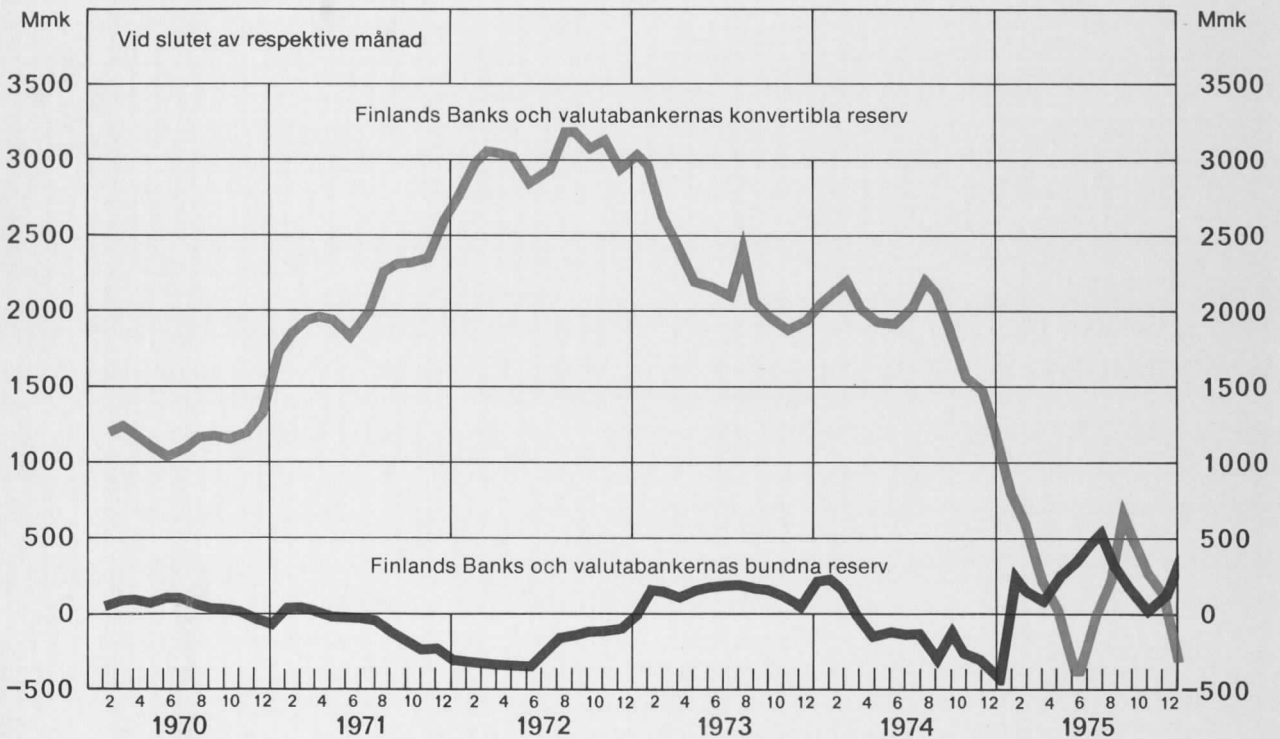

mottagna beloppet var mera än fem gånger så stort som ett år tidigare. Antalet lyfta masskuldebrevslån var såväl av obligationslånetyp som av typen "private placement" tretton stycken; de förra emitterades till ett värde av 1 059 Mmk, medan de senares emissionsbelopp utgjorde 779 Mmk. Staten emitterade två lån i utlandet: i juni ett private placement-lån på 350 milj. saudi-arabiska riyal (c. 360 Mmk) och i juli ett obligationslån på 10 mrd yen (c. 120 Mmk) på den japanska kapitalmarknaden. Största delen av de finländska masskuldebrevslånen upptogs i valutor med en etablerad ställning på den internationella lånemarknaden: US-dollar, D-mark och schweizerfrancs. Fin-

ländska låntagare emitterade även tre obligationslån i European Units of Account (EUA) och två i kuwaitiska dinarer.

Också dragningarna av importkrediter fördubblades jämfört med föregående år. Till ökningen bidrog stramheten på den inhemska finansieringsmarknaden och investeringsbehoven. Uppgången hölls emellertid mot slutet av året tillbaka av de åtgärder, som Finlands Bank vidtog för att dämpa den utländska skuldsättningen; dessa riktade sig ju isynnerhet mot importkrediterna. Vid slutet av året lydde omkring 45 % av den långfristiga utländska skulden på US-dollar, 19 % på D-mark och

Figur 20.
VALUTALÄGET

10 % på schweizerfrancs; återstoden fördelade sig på omkring 20 olika valutor.

Kostnaderna för skötseln av skulden, dvs. räntorna och amorteringarna på de långfristiga lånen, ökade med endast c. 12 %. Dessa kostnader motsvarade omkring 10% av inkomsterna i bytesbalansen (figur 19).

De långfristiga utländska fordringarna, vilka består av exportkrediter, direkta investeringar och av staten beviljade utvecklingssamarbetskrediter, uppgick till 3 190 Mmk, mot 2 806 Mmk ett år tidigare. Finlands långfristiga utländska nettoskuld var vid slutet av året 15 603 Mmk.

År 1975 blev nettoimporten av investeringskapital mera än dubbelt så stor som ett år tidigare. Trots den kraftiga ökningen representerade de till Finland riktade direkta utländska investeringarna

alltjämt endast en obetydligt del av landets hela långfristiga kapitalimport. Finländska företags direkta investeringar i utlandet stod däremot för närapå hälften av den sammanlagda långfristiga kapitalexporten. Utländska investeringar i form av eget kapital företogs under redogörelseåret i Finland till ett värde av 183 Mmk, medan omkring 17 Mmk repatrierades. Motsvarande dotterbolagskrediter lyftes till ett värde av 132 Mmk, samtidigt som amorteringarna uppgick till c. 21 Mmk. Ungefär hälften av nettoimporten av investeringskapital härstammade från EFTA-länderna och därav huvudparten från Sverige. Vid slutet av året fanns det i Finland 792 företag helt eller delvis i utländsk ägo.

Utflödet från Finland av investeringar i form av eget kapital uppgick under redogörelseåret till ett värde av 173 Mmk, medan drygt 3 Mmk repatrierades. Finländska företag beviljade utlandet om-

kring 43 Mmk i dotterbolagslån, och det amorterade eller till bolagskapital konverterade beloppet av gamla lån blev så stort som 111 Mmk. Omkring 62 % av nettoexporten av investeringskapital gick till EG-länder, omkring 17 % till Nordamerika och omkring 12 % till EFTA-länder. Vid årets utgång fanns det 635 finländska dotterföretag utomlands. Då en del av dessa i sin tur hade sammanlagt 47 dotterföretag, verkade i utlandet allt som allt 682 företag med finländskt ägarkapital.

Valutaläget

Hela landets konvertibla valutareserv sjönk under redogörelseåret med 1 231 Mmk. Den bundna valutareserven steg för sin del med 760 Mmk till 367 Mmk. Finlands Banks guldkassa bibehölls oförändrad. De särskilda dragningsrätterna minskade med 8 Mmk och hela guldtranchen i Internationella Valutafonden, 268 Mmk, växlad till valutor. Fin-

lands Banks utländska valutafordringar ökade med sammanlagt 435 Mmk. På grund av nedgången i de bundna valutaskulderna reducerades bankens utländska skulder med 285 Mmk. Vid slutet av året uppgick bankens konvertibla valutareserv till 1 410 Mmk, medan det på de bundna kontona fanns en nettofordran om 368 Mmk. Valutabankernas utländska nettofordringar sjönk under året med allt som allt 1 191 Mmk.

Finland slöt den 4 juni ett avtal om beredskapskredit med Internationella Valutafonden. På basen av detta kan landet vid behov lyfta krediter på 95 milj. SDR eller drygt 400 Mmk. Vid samma tillfälle utnyttjade Finland 71.25 milj. SDR eller drygt 300 Mmk av den s.k. oljefaciliteten. Finlands Bank hade vid årets utgång dessutom slutfört förhandlingar med privata utländska bankkonsortier om närmare 500 milj. dollar i beredskapskrediter. Dessa utnyttjades inte under året.

FINLANDS BANKS BALANSRÄKNING OCH RESULTATRÄKNING

Finlands Banks balansräkning och resultaträkning framgår i detalj i årsbokens tabellavdelning. Nedan följer en del kompletterande uppgifter om de viktigaste balansposternas innehåll och utveckling under året. Figur 21 visar den månatliga utvecklingen av de viktigaste posterna i Finlands Banks balansräkning.

UTLANDET

Finlands Banks konvertibla valutareserv sjönk under redogörelseåret med 312 Mmk och uppgick vid årets slut till 1 410 Mmk. Till den konvertibla valutareserven räknas guld, de särskilda dragningsrätterna, guldtranchen i Internationella Va-

lutafonden och de konvertibla valutafordringarna samt som en minuspost de konvertibla valutaskulderna.

Finlands Banks bundna valutareserv uppgick vid årsskiftet till 368 Mmk. Då de bundna kontona ett år tidigare hade uppvisat en nettoskuld om 388

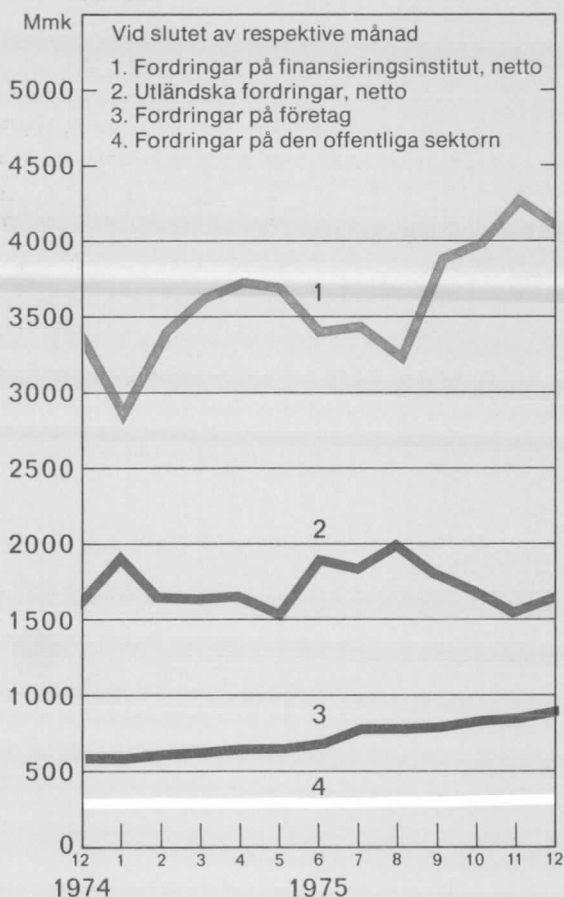
UTLÄNDSKA KONTON, MMK

	31. 12. 1974	31. 12. 1975	Förändring
Guld	121	121	— 0
Särskilda dragningsrätter	286	278	— 8
Guldtranchen i Internationella Valutafonden	268	—	—268
Konvertibla valutor	1 109	1 089	— 20
Bundna valutor	7	462	+ 455
Guld och valutafordringar	1 791	1 950	+ 159
Utländska växlar	252	272	+ 20
Utländska masskuldebrev	341	204	—137
Markandelen i Internationella Valutafonden	530	798	+ 268
Övriga fordringar på utlandet	1 123	1 274	+ 151
Summa utländska fordringar	2 914	3 224	+ 310
Konvertibla konton	62	78	+ 16
Bundna konton	395	94	—301
Valutaskulder	457	172	—285
Internationella Valutafondens markkonton	530	1 127	+ 597
Tilldelade särskilda dragningsrätter	258	258	— 0
Övriga utländska skulder	788	1 385	+ 597
Summa utländska skulder	1 245	1 557	+ 312
Utländska nettotillgodohavanden	1 669	1 667	— 2

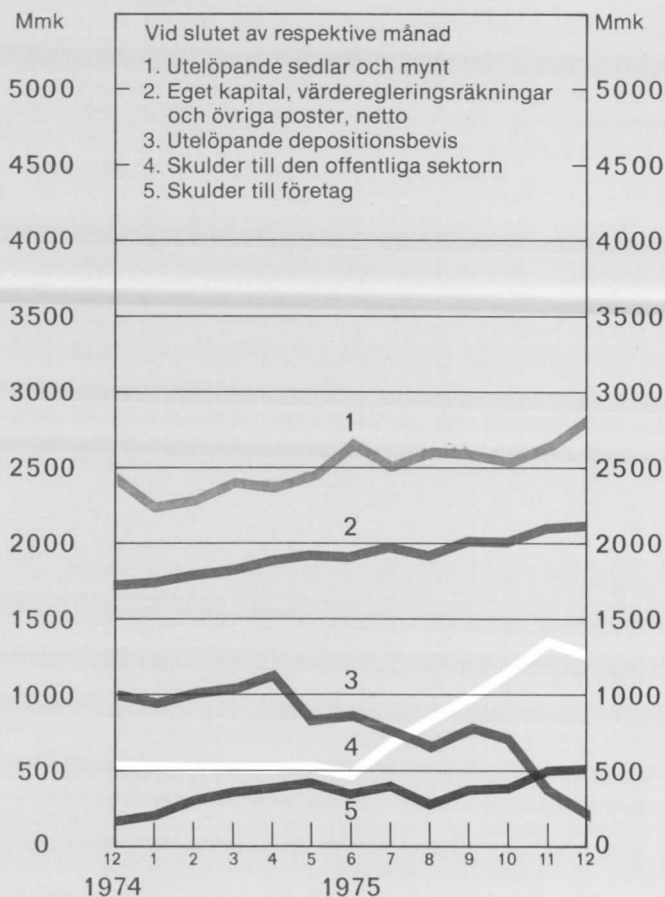
Figur 21.

FINLANDS BANKS BALANSRÄKNING

AKTIVA

PASSIVA

Mmk, ökade den bundna reserven under året med 756 Mmk netto. Den bundna valutareserven beräknas som skillnaden mellan Finlands Banks bundna valufordringar och bundna valutasulder.

Finlands Banks övriga utländska tillgodohavanden sjönk under året med ett nettobelopp av 446 Mmk. Markandelen i Internationella Valutafonden, vilken ingår i övriga fordringar på utlandet, växte med 268 Mmk och Internationella Valutafondens markkonton, vilka ingår i övriga utländska skulder, med 597 Mmk. Detta berodde på att guldtranchen växades till valutor och att den av Internationella Valutafonden beviljade s.k. oljefaciliteten utnyttjades.

Underskottet i bytesbalansen täcktes nästan i sin helhet av import av utländskt kapital, och Finlands Banks utländska nettotillgodohavanden reducerades därför med endast 2 Mmk. Utvecklingen av de utländska nettotillgodohavandena var jämförelsevis stabil under året.

FINANSIERINGSINSTITUTEN

Det rådde under 1975 alltjämt brist på balans på finansieringsmarknaden. Trycket mot finansieringsinstitutens likviditet ökade speciellt mot slutet av året och dessa tydde sig i växande utsträckning till centralbanksfinansiering. Finlands Banks tillgodohavanden i finansieringsinstitutet

steg därför under redogörelseåret med ett nettobelopp av 730 Mmk.

Det kraftiga efterfrågeöverskottet på krediter fortsatte i affärsbankerna. För att finansiera sitt utlåningsöverskott ökade dessa under året sin upplåning i centralbanken med ett nettobelopp av 648 Mmk. Affärsbankernas hela centralbanksfinansiering (inkl. Finlands Banks nettoplacering på dagslånemarknaden) uppgick vid årets slut till 3 792 Mmk eller 52 % mera än affärsbankernas grundkvoter, vilkas sammanlagda belopp var 2 500 Mmk.

De depositionsbevis, som sålts till finansierings-

instituten, ingår inte i Finlands Banks skulder till dessa utan har upptagits i balansposten "utelöpande depositionsbevis". Vid en granskning av finansieringsinstitutens ställning bör man dessutom beakta de ansvarsförbindelser, som uppkommit i samband med Finlands Banks specialkreditarrangemang och som inte ingår i sammanställningen ovan. Sådana förbindelser ansluter sig till nyexportkreditväxlarna samt exportväxlarna i utländskt mynt. De sistnämnda står för huvudparten av balansposten "utländska växlar". Till ansvarssumman hör även de lån, som Finlands Bank inom ramen för finansieringsarrangemanget med inhemska leveranskrediter beviljat mot respektive banks garanti.

FINANSIERINGSINSTITUTENS KONTON, MMK

	31. 12. 1974	31. 12. 1975	Förändring
Affärsbankernas checkräkningar	114	133	+ 19
Diskonterade växlar	3034	3385	+351
Masskuldebrev	220	327	+107
Övriga	46	319	+273
Fordringar på finansieringsinstitut	3414	4164	+750
Postbankens checkräkning	4	1	— 3
Affärsbankernas checkräkningar	4	3	— 1
Övriga	1	25	+ 24
Skulder till finansieringsinstitut	9	29	+ 20
Nettotillgodohavanden i finansieringsinstitut	3405	4135	+730

DEN OFFENTLIGA SEKTORN

Fordringarna på den offentliga sektorn ökade under redogörelseåret med 37 Mmk närmast till följd av uppgången i statens metallmyntsansvar. Denna balanspost bildar den bokföringsmässiga motposten till utelöpande metallmynt. Fordringarna uppvisade en mycket stabil utveckling under året (figur 21).

Skulderna till den offentliga sektorn växte med 741 Mmk. Ökningen berodde på de importdepositioner, som staten under året uppbar och deponerade vidare i Finlands Bank. Importdepositionerna belöpte sig vid slutet av året till 1 135 Mmk. Statens

konjunkturfondsdepositioner reducerades däremot under året med 388 Mmk till 155 Mmk och exportavgifts-, konjunkturskatte- och investeringskattemedlen från 8 Mmk till 1 Mmk. De depositionsbevis, som sålts till den offentliga sektorn, har inte upptagits bland Finlands Banks skulder till den offentliga sektorn utan ingår i balansposten "utelöpande depositionsbevis".

Skulderna till den offentliga sektorn förblev så gott som oförändrade under första halvåret. Under andra halvåret började de stiga och fick en åstramande inverkan på finansieringsmarknaden, vilket närmast berodde på de inflytande importdepositionerna (figur 21).

DEN OFFENTLIGA SEKTORNS KONTON, MMK

	31. 12. 1974	31. 12. 1975	Förändring
Masskuldebrev	71	70	— 1
Statens metallmyntsansvar	225	256	+ 31
Övriga	6	13	+ 7
Fordringar på den offentliga sektorn	302	339	+ 37
Checkräkningar	7	2	— 5
Konjunkturfondsdepositioner	543	155	— 388
Importdepositioner	—	1 135	+1 135
Övriga	10	9	— 1
Skulder till den offentliga sektorn	560	1 301	+ 741
Nettoskulder till den offentliga sektorn	258	962	+ 704

FÖRETAGEN

Finlands Banks fordringar på företag ökade med 302 Mmk till 933 Mmk beroende på att banken försökte effektivisera sin selektiva kreditgivning (figur 21). Utlåningen till företagen växte med 310 Mmk till 710 Mmk. Av denna utlåning representerade nyexportväxlarna 128 Mmk och finansieringen av inhemska leveranskrediter 402 Mmk. Beloppet av bankens innehav av masskuldebrev emitterade av företag sjönk med 8 Mmk till 223 Mmk.

Skulderna till företag växte med 344 Mmk till 539 Mmk (figur 21). Största delen av dem bestod av kapitalimportdepositioner, vilka uppbars för att neutralisera den utländska kapitalimportens likviditetseffekt. Kapitalimportdepositionerna ökade under årets lopp med 352 Mmk. I form av företagets investeringsdepositioner inflöt ytterligare 39 Mmk, och dessa belöpte sig vid slutet av året till 73 Mmk. Konjunkturinnehållningsdepositionerna, vilka vid ingången av året uppgick till 49 Mmk, avvecklades före utgången av juni. Högst eller 120 Mmk var deras belopp under mars—juni.

FÖRETAGENS KONTON, MMK

	31. 12. 1974	31. 12. 1975	Förändring
Nyexportväxlar	90	128	+ 38
Finansiering av leveranskrediter	276	402	+126
Masskuldebrev	231	223	— 8
Övriga	34	180	+146
Fordringar på företag	631	933	+ 302
Investeringsdepositioner	34	73	+ 39
Konjunkturinnehållningsdepositioner	49	—	— 49
Kapitalimportdepositioner	98	450	+352
Importavgiftsdepositioner	6	8	+ 2
Övriga	8	8	+ 0
Skulder till företag	195	539	+ 344
Nettotillgodohavanden i företag	436	394	— 42

UTELÖPANDE SEDLAR OCH MYNT SAMT DEPOSITIONSBEVIS

Beloppet av utelöpande sedlar och mynt växte under året med 392 Mmk eller 16 % för att vid slutet av året uppgå till 2 855 Mmk. Av ökningen svarade sedelstocken för 358 Mmk och metallmynten för 35 Mmk. Dessutom ingick i balansposten "övriga skulder" sedlar i den gamla myntenheten till ett värde av 9 Mmk.

Enligt normal säsongrörelse nådde de utelöpande sedlarna och mynten sin högsta nivå vid utgången av juni och december. Lägst var deras belopp vid slutet av januari (figur 21).

Beloppet av utelöpande depositionsbevis sjönk under året med 790 Mmk och utgjorde vid årets slut 250 Mmk. Högst eller 1 170 Mmk var det vid slutet av april (figur 21).

SEDELUTGIVNINGEN

Den ordinarie sedeltäckningen, till vilken hänförs guld och bankens ostridiga fordringar på utlandet, steg under 1975 med 141 Mmk till 2 282 Mmk. Beloppet av de som täckning användbara inhemska växlarna ökade med 211 Mmk till 1 842 Mmk. Den supplementära sedeltäckningen bibehölls dock oförändrad, eftersom den redan vid början av redogörelseåret låg vid den genom en temporär ändring av reglementet fastställda övre gränsen, 1 500 Mmk. Sålunda växte hela sedelutgivningsrätten till följd av uppgången i den ordinarie sedeltäckningen med 141 Mmk.

Den utnyttjade sedelutgivningsrätten, dvs. den utelöpande sedelstocken, bankens vid anfordran betalbara förbindelser och det utnyttjade beloppet av checkkrediterna ökade med sammanlagt 90 Mmk, och sedelutgivningsreserven växte följaktligen med 51 Mmk till 934 Mmk.

SEDELUTGIVNINGSRÄTTEN OCH DESS ANVÄNDNING, MMK

	31.12.1974	31.12.1975	Förändring
Ordinarie täckning	2141	2282	+141
Supplementär täckning	1500	1500	—
Sedelutgivningsrätt	3641	3782	+141
Utelöpande sedlar	2259	2617	+358
Vid anfordran betalbara förbindelser	498	229	—269
Utnyttjad checkkredit	1	2	+ 1
Utnyttjad sedelutgivningsrätt	2758	2848	+ 90
Sedelutgivningsreserv	883	934	+ 51

ÖVRIGA POSTER

Bankens eget kapital exklusive vinsten utgjorde vid redogörelseårets slut 1 637 Mmk eller 874 Mmk mera än vid föregående årsskifte. Ökningen berodde på att grundfonden i enlighet med riksdagens beslut höjdes med 800 Mmk i samband med bokslutet och på att hälften av 1974 års vinst hade överförts till reservfonden. Utöver dessa medel äger banken en del förmögenhetsobjekt, som inte kommer till synes i balansräkningen. Sådana är förutom de reserver, som uppkommit på

grund av nedskrivningar, även huvudkontorets och avdelningskontorens byggnader, sedeltryckeriet, vissa andra för bankens verksamhet nödvändiga fastigheter och olika aktier, främst aktiemajoriteten i Tervakoski Oy.

RESULTATRÄKNINGEN

Finlands Banks resultaträkning för 1975 framgår av tabell 4 i slutet av årsboken. Bankens totala intäkter uppgick under redogörelseåret till 717

Mmk eller 148 Mmk mera än ett år tidigare. Av intäkterna ökade räntorna på inhemska fordringar med 157 Mmk. Räntorna på utländska fordringar minskade däremot med 60 Mmk. Bland övriga intäkter växte kursdifferenserna med 51 Mmk.

Bankens totala kostnader belöpte sig under 1975 till 284 Mmk eller 5 Mmk mindre än föregående år. Räntekostnaderna för inhemska skulder minskade med 22 Mmk och kursdifferenserna med 39 Mmk. Avskrivningarna steg med 24 Mmk, lönerna med 6

Mmk och kostnaderna för sedeltillverkningen med 5 Mmk. Dessutom växte räntorna på och reserveringsprovisionerna för utländska skulder med 16 Mmk.

Bankens vinst för räkenskapsåret utgjorde 193 Mmk, vilket var 44 Mmk mera än ett år tidigare. Enligt bankens reglemente har hälften därav i den ingående balansen för 1976 överförts till reservfonden. Om användningen av den andra hälften beslutar riksdagen.

FINLANDS RELATIONER TILL INTERNATIONELLA ORGANISATIONER

Finlands Bank har hand om förbindelserna med Internationella Valutafonden (IMF). Vidare bistår banken respektive ministerier i skötseln av relationerna med Internationella Återuppbyggnadsbanken (Världsbanken, IBRD), Internationella Finansieringsbolaget (IFC) och Internationella Utvecklingsfonden (IDA), i vilka Finland är medlem. Dessutom är Finland medlem i Asiatiska Utvecklingsbanken (ADB) och Afrikanska Utvecklingsfonden (AfDF), och Finlands Bank fungerar enligt fördragsartiklarna som depositionscentrum i Finland för dessa organisationer. I Internationella Regleringsbanken (BIS) är Finlands Bank själv aktieägare.

INTERNATIONELLA VALUTAFONDEN (IMF)

Det förekom under 1975 alltså störningar i de internationella betalningsrelationerna beroende på de tidigare stegringarna i oljepriset och den fortsatta depressionen i industriländerna. Internationella Valutafondens finansiella operationer ökade till följd härav avsevärt. Reformen av valutasystemet och Internationella Valutafonden slutfördes inte ännu under redogörelseåret; avgörande framsteg skedde dock på de delområden, som behandlats av den år 1974 upprättade interimskommittén.

Förutom genom de valutapolitiska överläggningarna inom valutafonden förstärktes det internationella valutapolitiska samarbetet även i övrigt. Under andra halvåret intervenserade en del centralbanker med betydande stödåtgärder på valutamarknaden för att dämpa kursfluktuationerna. De största OECD-länderna kom mot slutet av året överens om att effektivisera det kurspolitiska samarbetet, bl.a. genom kontakter i frågan om stödoperationerna.

Det viktigaste i interimskommitténs och Internationella Valutafondens direktionens arbete var att försöka anpassa fondens fördragsartiklar till nu rådande förhållanden. I samband härmed behandlades bl.a. växelkursbestämmelserna, det monetära guldets ställning och problemen i anslutning till fondens verksamhet. Dessutom slutbehandlades förslaget till höjning av kvoterna. Emedan utvecklingen hade lett till att den internationella betalningsbalansstrukturen var speciellt betungande för de egentliga utvecklingsländerna, trädde de utvecklingssamarbetspolitiska diskussionerna i förgrunden. Efter Internationella Valutafondens årsmöte i september siktade man i diskussionerna om reformen till att nå avgöranden vid interimskommitténs möte i januari 1976.

Liksom för 1974 beslöt man om en oljefacilitet också för 1975. Under redogörelseåret utnyttjades arrangemanget av 41 medlemsländer. Inom ramen för 1974 och 1975 års oljefaciliteter hade vid utgången av redogörelseåret dragningar skett på sammanlagt 4 759 milj. särskilda dragningsrätter (SDR). I augusti grundades ett räntesubventionskonto för att lindra de av oljeprisstegringarna

allvarligast drabbade utvecklingsländernas (de s.k. MSA-ländernas) räntekostnader för dragningar på oljefaciliteten. Det förblev dock osäkert huruvida Finland och flera andra industriländer skulle delta i kontots finansiering.

I december utvidgades den år 1963 skapade faciliteten för kompensatorisk finansiering av exportfluktuationer. Ett medlemsland får inom ramen för det förnyade arrangemanget i specialfall lyfta upp till 75 % av sin kvot för att finansiera underskott, som en brant nedgång i exportinkomsterna gett upphov till av orsaker oavhängiga av medlemslandet.

Internationella Valutafonden hade under 1975 mera omfattande transaktioner än tidigare. Valutor och särskilda dragningsrätter såldes till ett värde av sammanlagt 4658.4 milj. SDR (år 1974 till ett värde av drygt 4000 milj. SDR och år 1973 till ett värde av över 700 milj. SDR). Av denna summa lyftes 3043 milj. SDR inom ramen för de tidigare nämnda oljefaciliteterna. Krediter för finansiering av utvecklingsländernas exportunderskott beviljades till ett värde av 239 milj. SDR. Det utelöpande valutabeloppet, inklusive oljefaciliteten och faciliteten för kompensatorisk finansiering av exportfluktuationer uppgick vid slutet av 1975 till 9386 milj. SDR, medan det vid slutet av 1974 hade varit 5627 milj. SDR.

Under 1975 tilldelades inte några nya särskilda dragningsrätter och deras summa, 9.3 miljarder enheter, förblev följaktligen oförändrad.

Den 4 juni beviljade Internationella Valutafondens direktion Finland en beredskapskredit i syfte att stärka landets externa likviditet och stödja det ekonomisk-politiska programmet för sanering av betalningsbalansen. Valutafonden underrättades om programmet i en av regeringen godkänd skrivelse, som ordföranden för Finlands Banks direktion Mauno Koivisto i egenskap av Finlands representant i fondens förvaltningsråd sände till fonden. Beredskapskrediten belöpte sig till 95 milj. SDR (c. 420 Mmk) dvs. hälften av Finlands kvot. Krediten användes inte under året. Dessutom beviljade Internationella Valutafondens direktion

Finland 71.25 milj. SDR (c. 315 Mmk) från oljefaciliteten den 4 juni. Beloppet utnyttjades i juni. Löptiden för denna kredit är 7 år och räntan på den uppgick under redogörelseåret till $7\frac{5}{8}\%$.

Utnyttjandet av oljefaciliteten och den föregående växlingen av guldtranchen och superguldtranchen till valutor höjde under redogörelseåret Internationella Valutafondens markfordringar till 137.5 % av Finlands kvot. Denna uppgick alltjämt till 190 milj. SDR, dvs. omkring 840 Mmk, vilket motsvarade 0.65 % av samtliga kvoter i fonden. Finlands innehav av särskilda dragningsrätter var vid slutet av året fortfarande 77.5 milj. enheter eller 345.7 Mmk.

Per Åsbrink från Sverige fortsatte som de nordiska ländernas gemensamma representant i Internationella Valutafondens direktion, och som hans suppleant fungerade fr.o.m. den 1 mars Jörn Kjaer från Danmark. Verkställande direktör i fonden var alltjämt den under 1973 valda H. Johannes Witteveen.

INTERNATIONELLA REGLERINGSBANKEN (BIS)

Internationella Regleringsbanken deltog ännu i reformen av det internationella valutasystemet genom att fungera som observatör inom interimskommittén och som utrednings- och diskussionsforum närmast i frågor som gällde kurspolitiken och guldets ställning.

Regleringsbankens omslutningssumma uppgick vid slutet av 1975 till 42715 milj. guldfrancs. Bankens aktieantal och aktiekapital bibehölls under redogörelseåret oförändrade. Den av Finlands Bank tecknade andelen uppgick till ett nominellt värde av 25020000 guldfrancs eller c. 2.1 % av hela det tecknade kapitalet. Härav har en fjärdedel inbetalts, och Regleringsbanken erlade 9 % i dividend på denna del.

VÄRLDSBANKSGRUPPEN

Vid slutet av 1975 uppgick det utelöpande beloppet av de av Världsbanken (IBRD) beviljade

lånen till 22.8 mrd dollar och av Internationella Utvecklingsfondens (IDA) lån till 9.5 mrd dollar.

Världsbanksgruppen (IBRD, IFC och IDA) dirigerade under redogörelseåret 38 % av sin utlåning till de allra fattigaste länderna; föregående år hade motsvarande utlåning representerat 31 %. Mera lån än tidigare gick till lantbruket, medan de traditionella infrastrukturlånens andel sjönk från 43 % räkenskapsåret 1974 till 25 % år 1975.

ÖVRIGA INTERNATIONELLA ORGANISATIONER

Finlands Bank deltog alltjämt i verksamheten inom bl.a. Organisationen för Ekonomiskt Samarbete och Utveckling (OECD), Europeiska Frihandelsammanslutningen (EFTA) och Ekonomiska Kommissionen för Europa (ECE). Det nor-

diska samarbetet fortsatte liksom tidigare inom nordiska finansutskottet och nordiska centralbanksmötet.

Kursgarantisystemet mellan OECD-ländernas centralbanker nedfrysades, och den finans- och valutakommitté, som tillsatts för dess förvaltning, avbröt genom ett av OECD-rådet i november fattat beslut sin verksamhet för perioden 1976—1978. Efter utgången av denna period kommer kursgarantisystemet att upplösas, om den internationella utvecklingen av kursförhållandena inte motiverar en aktivering av systemet.

Samtliga medlemsländer i OECD undertecknade i april ett avtal om att i anslutning till OECD upprätta en stödfond för betalningsbalansfinansiering i sista hand (Financial Support Fund) för en period av två år. Ratificeringen av avtalet hade vid utgången av året inte ännu slutförts i medlemsländerna.

TABELLER

Finlands Banks rörelse

Tabell 1.

FINLANDS BANKS BALANSRÄKNING VID SLUTET AV ÅREN 1973—1975, MMK

AKTIVA	1973	1974	1975
Guld	121	121	121
Särskilda dragningsrätter	285	286	278
Guldtranchen i Internationella Valutafonden	268	268	—
Konvertibla valutor	1 228	1 109	1 089
Bundna valutor	308	7	462
Guld och valutafordringar	2 210	1 791	1 950
Utländska växlar	103	252	272
Utländska masskuldebrev	319	341	204
Markandelen i Internationella Valutafonden	530	530	798
Övriga fordringar på utlandet	952	1 123	1 274
Affärsbankernas checkräkningar	19	114	133
Diskonterade växlar	2 556	3 034	3 385
Masskuldebrev	121	220	327
Övriga	49	46	319
Fordringar på finansieringsinstitut	2 745	3 414	4 164
Masskuldebrev	53	71	70
Statens metallmyntsansvar	200	225	256
Övriga	15	6	13
Fordringar på den offentliga sektorn	268	302	339
Nyexportväxlar	47	90	128
Finansiering av leveranskrediter	271	276	402
Masskuldebrev	255	231	223
Övriga	40	34	180
Fordringar på företag	613	631	933
Övriga tillgångar	34	37	47
SUMMA	6 822	7 298	8 707

PASSIVA	1973	1974	1975
Konvertibla konton	73	62	78
Bundna konton	74	395	94
Valutaskulder	147	457	172
Internationella Valutafondens markkonton	530	530	1 127
Tilldelade särskilda dragningsrätter	258	258	258
Övriga utländska skulder	788	788	1 385
Sedlar	1 907	2 259	2 617
Metallmynt	175	203	238
Utelöpande sedlar och mynt	2 082	2 462	2 855
Utelöpande depositionsbevis	1 450	1 040	250
Postbankens checkräkning	2	4	1
Affärsbankernas checkräkningar	7	4	3
Övriga	4	1	25
Skulder till finansieringsinstitut	13	9	29
Checkräkningar	2	7	2
Konjunkturfondsdepositioner	509	543	155
Importdepositioner	—	—	1 135
Övriga	24	10	9
Skulder till den offentliga sektorn	535	560	1 301
Investeringsdepositioner	5	34	73
Konjunkturinnehållningsdepositioner	—	50	—
Kapitalimportdepositioner	214	98	450
Importavgiftsdepositioner	6	6	8
Övriga	14	7	8
Skulder till företag	239	195	539
Övriga skulder	16	17	15
Värderegleringsräkningar	740	858	331
Grundfond	600	600	1 400
Reservfond	114	163	237
Räkenskapsårets resultat	98	149	193
Eget kapital	812	912	1 830
SUMMA	6 822	7 298	8 707

Tabell 2.

FINLANDS BANKS BALANSRÄKNING VID VARJE MÅNADS SLUT ÅR 1975, MMK

AKTIVA	I	II	III
Guld	121	121	121
Särskilda dragningsrätter	286	286	286
Guldtranchen i Internationella Valutafonden	268	268	268
Konvertibla valutor	713	574	625
Bundna valutor	418	278	271
Guld och valutafordringar	1 806	1 527	1 571
Utländska växlar	232	230	254
Utländska masskuldebrev	343	346	305
Markandelen i Internationella Valutafonden	530	530	530
Övriga fordringar på utlandet	1 105	1 106	1 089
Affärsbankernas checkräkningar	112	171	142
Diskonterade växlar	2 572	2 970	3 275
Masskuldebrev	243	244	257
Övriga	26	69	27
Fordringar på finansieringsinstitut	2 953	3 454	3 701
Masskuldebrev	70	71	71
Statens metallmyntsansvar	227	233	233
Övriga	5	3	3
Fordringar på den offentliga sektorn	302	307	307
Nyexportväxlar	91	97	103
Finansiering av leveranskrediter	272	273	280
Masskuldebrev	231	244	246
Övriga	37	40	38
Fordringar på företag	631	654	667
Övriga tillgångar	37	37	37
SUMMA	6 834	7 085	7 372

IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
121	121	121	121	121	121	121	121	121
286	289	286	286	284	284	284	284	278
268	268	—	—	—	—	—	—	—
609	387	1 211	1 077	1 474	1 405	1 373	1 206	1 089
400	490	626	684	470	337	212	250	462
1 684	1 555	2 244	2 168	2 349	2 147	1 990	1 861	1 950
274	288	293	297	279	287	326	313	272
195	192	192	193	189	189	191	200	204
530	530	798	798	798	798	798	798	798
999	1 010	1 283	1 288	1 266	1 274	1 315	1 311	1 274
99	136	139	136	135	196	115	172	133
3 441	3 417	3 083	3 082	3 068	3 565	3 568	3 519	3 385
265	268	277	337	326	332	349	361	327
42	36	70	40	43	92	257	261	319
3 847	3 857	3 569	3 595	3 572	4 185	4 289	4 313	4 164
75	75	70	70	72	71	70	72	70
235	238	239	243	250	251	253	254	256
0	1	2	2	0	0	1	7	13
310	314	311	315	322	322	324	333	339
106	115	112	119	124	125	134	132	128
294	306	314	336	336	342	372	374	402
240	240	238	283	242	233	231	230	223
40	29	58	83	114	127	139	152	180
680	690	722	821	816	827	876	888	933
37	37	38	37	37	37	38	37	47
7 557	7 463	8 167	8 224	8 362	8 792	8 832	8 743	8 707

Tabell 2. (Forts.)

PASSIVA	I	II	III
Konvertibla konton	56	53	66
Bundna konton	112	117	139
Valutaskulder	168	170	205
Internationella Valutafondens markkonton	530	530	530
Tilldelade särskilda dragningsrätter	258	258	258
Övriga utländska skulder	788	788	788
Sedlar	2 081	2 120	2 233
Metallmynt	193	198	200
Utelöpande sedlar och mynt	2 274	2 318	2 433
Utelöpande depositionsbevis	990	1 050	1 080
Postbankens checkräkning	2	2	1
Affärsbankernas checkräkningar	2	2	2
Övriga	23	23	41
Skulder till finansieringsinstitut	27	27	44
Checkräkningar	4	4	8
Konjunkturfondsdepositioner	543	543	543
Importdepositioner	—	—	—
Övriga	8	4	2
Skulder till den offentliga sektorn	555	551	553
Investeringsdepositioner	36	36	62
Konjunkturinnehållningsdepositioner	76	110	120
Kapitalimportdepositioner	89	175	189
Importavgiftsdepositioner	11	8	9
Övriga	19	7	8
Skulder till företag	231	336	388
Övriga skulder	13	13	12
Värderegleringsräkningar	864	900	925
Grundfond	600	600	600
Reservfond	237	237	237
Räkenskapsårets resultat	87	95	107
Eget kapital	924	932	944
SUMMA	6 834	7 085	7 372

IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
66	67	67	60	60	53	50	79	78
145	138	143	139	143	151	151	127	94
211	205	210	199	203	204	201	206	172
530	530	1 127	1 127	1 127	1 127	1 127	1 127	1 127
258	258	258	258	258	258	258	258	258
788	788	1 385	1 385	1 385	1 385	1 385	1 385	1 385
2 194	2 275	2 483	2 330	2 413	2 396	2 345	2 450	2 617
202	204	209	214	222	224	226	228	238
2 396	2 479	2 692	2 544	2 635	2 620	2 571	2 678	2 855
1 170	870	900	800	700	820	740	400	250
1	1	0	0	2	1	1	1	1
1	2	2	3	4	2	2	2	3
84	134	128	120	282	274	269	2	25
86	137	130	123	288	277	272	5	29
3	2	3	0	3	1	7	3	2
543	543	388	300	237	175	149	149	155
2	9	119	416	629	842	1 032	1 222	1 135
2	2	2	2	2	1	1	9	9
550	556	512	718	871	1 019	1 189	1 383	1 301
63	65	66	67	67	69	69	69	73
120	120	1	0	0	—	—	—	—
216	244	292	344	225	320	330	448	450
8	4	7	5	6	5	4	6	8
10	13	8	7	7	7	10	7	8
417	446	374	423	305	401	413	530	539
12	12	13	12	12	12	12	13	15
969	999	964	1 019	1 027	1 105	1 086	1 147	331
600	600	600	600	600	600	600	600	1 400
237	237	237	237	237	237	237	237	237
121	134	150	164	99	112	126	159	193
958	971	987	1 001	936	949	963	996	1 830
7 557	7 463	8 167	8 224	8 362	8 792	8 832	8 743	8 707

Tabell 3.

DEN KONVERTIBLA OCH DEN BUNDNA RESERVEN VID SLUTET AV ÅREN 1973 — 1975, MMK

	1973	1974	1975
Guld	121	121	121
Särskilda dragningsrätter	285	286	278
Guldtranchen i Internationella Valutafonden	268	268	—
Konvertibla valutor			
Fordringar	1 228	1 109	1 089
Skulder	—73	—62	—78
Den konvertibla reserven	1 829	1 722	1 410
Bundna valutor			
Fordringar	308	7	462
Skulder	—74	—395	—94
Den bundna reserven	234	—388	368

Tabell 4.

FINLANDS BANKS RESULTATRÄKNING ÅREN 1974 — 1975, MMK

	1974	1975
Räntor på inhemska fordringar	355	513
Räntor på utländska fordringar	119	59
Räntor på masskuldebrev	83	78
Ränteintäkter	557	650
Räntor på inhemska skulder	157	135
Räntor på och reserveringsprovisioner för utländska skulder	8	23
Räntekostnader	165	158
Räntebidrag	392	492
Provisioner	5	8
Kursdifferenser	—	51
Övriga intäkter	7	8
Övriga intäkter	12	67
Löner	25	31
Socialskyddsavgifter	2	3
Pensioner	5	7
Sedeltillverkning	11	16
Avskrivningar	35	59
Kursdifferenser	39	—
Övriga kostnader	8	10
Övriga kostnader	125	126
Överföring till väreregleringsräkningar	130	240
RÄKENSKAPSÅRETS RESULTAT	149	193

Tabell 5.

RÄNTOR TILLÄMPADE AV FINLANDS BANK ÅREN 1958 — 1975, %

Från ¹	Grundränta för affärsbankernas centralbankskredit ²	Av bankfullmäktige fastslagna gränser för diskontråntan	
		Minimum	Maximum
1. 10. 1958	7 1/4	6 1/2	8
1. 3. 1959	»	6	7 1/2
1. 4. 1959	6 3/4	»	»
30. 3. 1962	8	7	8 1/2
28. 4. 1962	7	6	7 1/2
12. 12. 1969	»	»	9
1. 6. 1971	8 1/2	»	»
1. 1. 1972	7 3/4	»	»
1. 7. 1973	9 1/4	7 1/2	10 1/2

1. Räntan på den 1.9.1975 inrättade dagslånemarknaden är den samma för dagslån och dagsdepositioner. Som maximum fastställde bankfullmäktige 30 %.

2. Förutom denna grundränta har Finlands Bank tidvis uppburit tilläggsränta av bankerna då deras skuld överstigit de egentliga kreditkvoterna.

Tabell 6.

INHEMSK CLEARINGRÖRELSE: FÖRMEDLADE BANKVÄXLAR OCH CHECKER SAMT KONTOÖVERFÖRINGAR ÅREN 1972 — 1975

År och månad	Huvudkontoret		Avdelningskontoren		Summa	
	Antal 1 000 st.	Värde Mmk	Antal 1 000 st.	Värde Mmk	Antal 1 000 st.	Värde Mmk
1972	17 800	62 200	8 690	16 256	26 490	78 456
1973	19 410	78 243	9 380	20 158	28 790	98 401
1974	21 958	104 067	10 541	26 122	32 499	130 189
1975						
Januari	1 862	10 323	891	2 472	2 753	12 795
Februari	1 727	9 322	1 031	2 418	2 758	11 740
Mars	1 750	9 616	854	2 375	2 604	11 991
April	2 142	11 421	1 038	2 690	3 180	14 111
Maj	1 997	10 222	940	2 570	2 937	12 792
Juni	2 202	10 262	960	2 685	3 162	12 947
Juli	2 196	11 592	993	2 974	3 189	14 566
Augusti	1 326	6 986	919	2 443	2 245	9 429
September	2 057	11 165	1 023	2 764	3 080	13 929
Oktober	2 152	11 821	1 055	2 909	3 207	14 730
November	1 923	10 299	964	2 623	2 887	12 922
December	2 180	13 759	1 123	3 020	3 303	16 779
Summa	23 514	126 788	11 791	31 943	35 305	158 731

Tabell 7.

SEDELUTGIVNINGEN ÅREN 1973 — 1975, MMK

Dag	Sedelutgivningsrätt			Begagnad sedelutgivningsrätt				Sedelutgivningsreserv
	Ordinarie täckning	Supplementär täckning ¹	Summa	Utelöpande sedlar	Vid anfördran betalbara förbindelser	Innestående på checkkredit	Summa	
31. 12. 1973	2 438	1 215	3 653	1 907	184	1	2 092	1 561
1974	2 141	1 500	3 641	2 259	498	1	2 758	883
1975								
31. 1.	2 143	1 500	3 643	2 081	237	2	2 320	1 323
28. 2.	1 863	1 500	3 363	2 120	200	1	2 321	1 042
27. 3.	1 914	1 500	3 414	2 233	243	2	2 478	936
30. 4.	2 032	1 500	3 532	2 194	242	2	2 438	1 094
30. 5.	1 911	1 500	3 411	2 275	235	2	2 512	899
30. 6.	2 613	1 500	4 113	2 483	239	2	2 724	1 389
31. 7.	2 538	1 500	4 038	2 330	222	1	2 553	1 485
29. 8.	2 697	1 500	4 197	2 413	232	2	2 647	1 550
30. 9.	2 496	1 500	3 996	2 396	228	2	2 626	1 370
31. 10.	2 359	1 500	3 859	2 345	232	2	2 579	1 280
28. 11.	2 223	1 500	3 723	2 450	234	2	2 686	1 037
31. 12.	2 282	1 500	3 782	2 617	229	2	2 848	934

1. Den supplementära sedeltäckningens övre gräns var 500 Mmk från början av 1969. År 1973 var den övre gränsen från den 23 maj till utgången av oktober 1 500 Mmk och i november åter 500 Mmk. Sedan början av december 1973 har den varit 1 500 Mmk.

Tabell 8.

UTELÖPANDE SEDLAR OCH MYNT VID SLUTET AV ÅREN 1970—1975, MMK

Valör	1970	1971	1972	1973	1974	1975
SEDLAR						
NYA						
500 mk	—	—	—	—	—	163.1
100 »	857.3	970.7	1 174.5	1 323.4	1 623.0	1 788.4
50 »	266.4	277.6	305.6	318.6	347.4	362.6
10 »	178.5	187.6	201.5	213.7	227.4	239.8
5 »	39.1	40.3	45.2	47.8	53.6	56.6
1 »	2.5	2.9	3.2	3.5	8.1	6.3
Summa	1 343.8	1 479.1	1 730.0	1 907.0	2 259.5	2 616.8
GAMLA						
10 000—100 gmk	8.4	8.4	8.3	8.3	8.3	8.2
50—5 »	1.2	1.2	1.2	1.2	1.2	1.2
Summa	9.6	9.6	9.5	9.5	9.5	9.4
Totalt	1 353.4	1 488.7	1 739.5	1 916.5	2 269.0	2 626.2
MYNT						
NYA						
10 mk	15.8	24.8	23.9	24.6	24.8	34.9
5 »	—	—	1.6	9.5	11.7	14.4
1 »	53.1	60.5	68.2	77.8	92.6	107.2
50 p	13.7	15.9	18.4	21.2	24.7	27.4
20 »	11.1	12.3	13.6	15.6	18.5	20.7
10 »	6.5	7.2	8.5	9.4	10.8	12.2
5 »	5.7	6.5	7.6	8.6	9.9	11.1
1 »	5.7	6.6	7.6	8.5	9.7	10.4
Summa	111.6	133.8	149.4	175.2	202.7	238.3
GAMLA						
1 000—1 gmk	15.3	15.3	15.3	15.2	15.2	15.2
50—1 gp	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5
Summa	15.8	15.8	15.8	15.7	15.7	15.7
Totalt	127.4	149.6	165.2	190.9	218.4	254.0

Tabell 9.

SEDELTILLVERKNING OCH SEDELMAKULERING ÅREN 1973—1975, MMK

Valör	Sedeltillverkning			Sedelmakulering		
	1973	1974	1975	1973	1974	1975
SEDLAR						
NYA						
500 mk	—	—	171.0	—	—	—
100 »	1 060.0	480.0	1 192.0	450.0	605.0	465.0
50 »	487.2	255.0	345.0	240.0	340.0	332.5
10 »	366.4	478.4	606.4	358.5	434.5	458.0
5 »	232.5	67.6	156.0	108.5	130.3	163.0
1 »	—	—	—	0.5	1.0	6.3
Summa	2 146.1	1 281.0	2 470.4	1 157.5	1 510.8	1 424.8
Milj. st.	103.6	71.3	110.9	67.3	83.4	96.0
GAMLA						
Summa	—	—	—	0.1	0.0	0.1
Milj. st.	—	—	—	0.0	0.0	0.0
Totalt	2 146.1	1 281.0	2 470.4	1 157.6	1 510.8	1 424.9
Milj. st.	103.6	71.3	110.9	67.3	83.4	96.0

Tabell 10.

SEDLAR OCH MYNT ÅR 1975, MMK

Valör	Ansvars- summa 31. 12. 1974	Till- verkade 1975	Makulerade 1975	Ansvars- summa 31. 12. 1975	I Finlands Bank 31. 12. 1975	Utelöpande 31. 12. 1975
SEDLAR						
NYA						
500 mk	—	171.0	—	171.0	7.9	163.1
100 »	2511.2	1 192.0	465.0	3 238.2	1 449.8	1 788.4
50 »	674.5	345.0	332.5	687.0	324.4	362.6
10 »	497.5	606.4	458.0	645.9	406.1	239.8
5 »	138.0	156.0	163.0	131.0	74.4	56.6
1 »	15.2	—	6.3	8.9	2.6	6.3
Summa	3836.4	2 470.4	1 424.8	4 882.0	2 265.2	2 616.8
Milj. st.	131.2	110.9	96.0	146.1	79.1	67.0
GAMLA						
Summa	9.5	—	0.1	9.4	0.0	9.4
Milj. st.	11.5	—	0.0	11.5	0.0	11.5
Totalt	3 845.9	2 470.4	1 424.9	4 891.4	2 265.2	2 626.2
Milj. st.	142.7	110.9	96.0	157.6	79.1	78.5
MYNT						
NYA						
10 mk	25.5	36.0	0.5	35.5	0.6	34.9
5 »	14.0	15.9	0.4	15.5	1.1	14.4
1 »	106.6	149.4	32.0	117.4	10.2	107.2
50 p	28.1	30.3	0.2	30.2	2.8	27.4
20 »	18.8	21.4	0.1	21.2	0.6	20.6
10 »	11.9	13.4	0.1	13.4	1.2	12.2
5 »	10.4	11.6	0.0	11.6	0.5	11.1
1 »	9.8	11.0	0.0	10.9	0.4	10.5
Summa	225.1	289.0	33.3	255.7	17.4	238.3
GAMLA						
1 000—100 gmk	7.0	—	—	7.0	0.0	7.0
50 gmk—1 gp	8.7	—	—	8.7	0.0	8.7
Summa	15.7	—	—	15.7	0.0	15.7
Totalt	240.8	289.0	33.3	271.4	17.4	254.0

Tabell 11.

AVISTA SÄLJKURSER ÅREN 1970—1975, MK

Valuta	1970			1971			1972		
	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst
1 dollar, New York	4.197	4.180	4.176	4.204	4.174	4.152	4.178	4.146	4.134
1 pund, London	10.080	10.014	9.945	10.610	10.205	9.995	10.950	10.368	9.710
100 kronor, Stockh.	81.30	80.62	80.15	85.40	81.82	80.60	88.15	87.20	85.52
100 kronor, Oslo	58.82	58.52	58.41	62.00	59.50	58.47	63.85	62.97	61.65
100 kronor, Köpenh.	56.07	55.76	55.63	58.80	56.41	55.72	61.10	59.72	58.75
100 DM, Frankf. a.M.	115.21	114.67	113.44	128.50	120.17	114.60	131.41	130.07	126.90
100 floriner, Amsterd.	116.15	115.62	114.86	127.85	119.72	115.80	130.80	129.22	127.50
100 francs, Bryssel ¹	8.455	8.421	8.405	9.270	8.607	8.405	9.490	9.424	9.245
100 francs, Zürich	97.65	97.00	96.30	107.20	101.63	96.74	111.10	108.64	105.79
100 francs, Paris ²	75.80	75.62	75.40	79.70	75.78	75.07	83.10	82.25	79.60
100 lire, Rom	0.6718	0.6669	0.6641	0.7000	0.6765	0.6690	0.7172	0.7110	0.6980
100 schilling, Wien	16.27	16.18	16.13	17.60	16.75	16.13	18.17	17.95	17.55
100 yen, Tokyo									
1 rubel, clearing, Moskva	4.6799	4.6799	4.6799	4.960	4.684	4.6799	4.960	4.960	4.960

1. Finlands Bank har sedan 12.9.1972 noterat skild kommersiell och finansiell kurs för den belgiska francen. I beräkningarna har den kommersiella kursen använts.

2. Finlands Bank noterade 24.8.1971—20.3.1974 skild kommersiell och finansiell kurs för den franska francen. I beräkningarna har den kommersiella kursen använts.

Valuta	1973			1974			1975		
	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst
1 dollar, New York	4.178	3.816	3.580	4.030	3.774	3.560	3.958	3.679	3.465
1 pund, London	9.945	9.355	8.850	9.075	8.833	8.355	8.540	8.155	7.800
100 kronor, Stockh.	91.50	87.76	83.85	87.80	85.22	82.45	90.90	88.80	86.30
100 kronor, Oslo	70.00	66.64	62.80	70.80	68.44	66.10	72.70	70.59	68.40
100 kronor, Köpenh.	67.30	63.47	60.45	64.00	62.17	58.80	65.80	64.21	62.40
100 DM, Frankf. a.M.	158.90	144.34	130.00	152.60	146.21	139.20	152.30	149.80	146.70
100 floriner, Amsterd.	150.20	137.50	129.28	145.30	140.70	134.20	149.05	145.73	141.90
100 francs, Bryssel	10.600	9.852	9.350	9.970	9.715	9.230	10.300	10.033	9.710
100 francs, Zürich	133.50	121.22	110.76	142.60	127.19	116.75	148.00	142.64	138.00
100 francs, Paris	92.00	86.10	81.45	81.95	78.65	73.85	89.30	86.00	80.60
100 lire, Rom	0.7170	0.6571	0.6120	0.6370	0.5827	0.5550	0.5770	0.5650	0.5480
100 schilling, Wien	21.55	19.71	18.00	22.30	20.27	19.10	21.50	21.18	20.80
100 yen, Tokyo							1.308	1.244	1.175
1 rubel, clearing, Moskva	5.438	5.159	4.960	5.321	4.995	4.852	5.386	5.093	4.760

Tabell 12.

AVISTA SÄLJKURSER ÅR 1975, MK

Valuta	Januari			Februari			Mars		
	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst
1 dollar, New York	3.582	3.543	3.475	3.527	3.497	3.470	3.545	3.509	3.465
1 dollar, Montreal	3.620	3.565	3.490	3.540	3.499	3.470	3.540	3.510	3.475
1 pund, London	8.400	8.372	8.320	8.455	8.375	8.340	8.540	8.489	8.420
100 kronor, Stockh.	88.60	88.00	87.50	89.30	88.03	87.00	90.10	89.65	88.90
100 kronor, Oslo	70.60	69.58	68.60	71.00	70.03	69.00	72.20	71.65	70.80
100 kronor, Köpenh.	63.70	63.35	63.00	64.75	63.35	62.40	65.40	64.74	64.00
100 DM, Frankf. a.M.	151.90	150.13	148.50	152.20	150.39	148.50	152.30	151.78	150.80
100 floriner, Amsterd.	145.50	144.54	142.90	148.00	145.37	143.50	149.05	148.27	146.90
100 francs, Bryssel kommersiell kurs	10.140	10.024	9.900	10.220	10.078	9.950	10.300	10.247	10.200
finansiell kurs	10.000	9.942	9.860	10.100	9.954	9.820	10.160	10.113	10.000
100 francs, Zürich	144.50	140.81	139.50	145.10	141.45	138.00	144.70	142.01	140.50
100 francs, Paris	82.20	81.39	80.60	83.60	81.84	80.60	84.10	83.74	83.20
100 lire, Rom	0.5550	0.5522	0.5500	0.5540	0.5501	0.5480	0.5610	0.5573	0.5540
100 schilling, Wien	21.35	21.15	20.92	21.48	21.20	20.90	21.50	21.39	21.30
100 escudos, Lissab.	14.63	14.56	14.45	14.65	14.49	14.35	14.75	14.63	14.55
100 kronor, Reykjavik	3.15	3.01	2.95	2.95	2.59	2.35	2.37	2.36	2.35
100 pesetas, Madrid	6.42	6.35	6.25	6.28	6.26	6.24	6.35	6.30	6.25
100 yen, Tokyo	1.200	1.189	1.180	1.225	1.204	1.175	1.230	1.225	1.215
1 rubel, clearing, Moskva	4.972	4.861	4.760	5.003	4.964	4.929	5.064	5.013	4.950

Valuta	April			Maj			Juni		
	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst
1 dollar, New York	3.590	3.569	3.540	3.580	3.553	3.530	3.560	3.539	3.525
1 dollar, Montreal	3.560	3.533	3.505	3.510	3.456	3.420	3.465	3.449	3.435
1 pund, London	8.530	8.460	8.405	8.390	8.251	8.180	8.225	8.088	7.865
100 kronor, Stockh.	90.50	89.97	89.60	90.90	90.53	90.00	90.80	90.52	90.30
100 kronor, Oslo	72.10	71.69	71.20	72.70	71.99	71.40	72.60	72.36	72.10
100 kronor, Köpenh.	65.40	64.82	64.20	65.80	65.26	64.85	65.60	65.27	65.15
100 DM, Frankf. a.M.	151.60	150.40	149.80	152.00	151.49	150.35	151.85	151.43	151.10
100 floriner, Amsterd.	148.50	147.46	146.70	148.90	148.03	147.30	148.00	147.14	146.00
100 francs, Bryssel kommerciell kurs	10.250	10.179	10.150	10.240	10.199	10.150	10.180	10.150	10.120
finansiell kurs	10.080	9.947	9.850	9.930	9.870	9.820	9.870	9.804	9.750
100 francs, Zürich	140.90	139.76	139.20	143.70	142.02	139.80	142.50	142.08	141.50
100 francs, Paris	86.70	85.15	84.30	89.30	87.92	86.60	88.90	88.54	87.90
100 lire, Rom	0.5660	0.5645	0.5620	0.5700	0.5685	0.5670	0.5690	0.5681	0.5670
100 schilling, Wien	21.40	21.25	21.18	21.50	21.41	21.25	21.45	21.41	21.38
100 escudos, Lissab.	14.63	14.58	14.53	14.70	14.63	14.56	14.69	14.65	14.62
100 kronor, Reykjavik	2.37	2.37	2.37	2.37	2.37	2.37	2.37	2.34	2.33
100 pesetas, Madrid	6.38	6.37	6.35	6.40	6.39	6.37	6.39	6.38	6.37
100 yen, Tokyo	1.235	1.227	1.220	1.240	1.225	1.220	1.220	1.212	1.200
1 rubel, clearing, Moskva	5.129	5.099	5.057	5.145	5.079	5.043	5.159	5.129	5.109

Tabell 12. (Forts.)

Valuta	Juli			Augusti			September		
	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst
1 dollar, New York	3.795	3.669	3.570	3.805	3.791	3.770	3.958	3.859	3.800
1 dollar, Montreal	3.680	3.562	3.470	3.685	3.664	3.640	3.865	3.761	3.695
1 pund, London	8.190	8.021	7.800	8.145	8.017	7.975	8.075	8.052	8.030
100 kronor, Stockh.	90.70	89.23	88.00	88.50	88.01	87.35	87.85	87.06	86.30
100 kronor, Oslo	72.20	70.89	69.90	69.95	69.55	69.05	69.80	69.05	68.40
100 kronor, Köpenh.	65.05	64.42	63.75	64.10	63.76	63.55	64.10	63.72	63.20
100 DM, Frankf. a.M.	151.50	149.08	146.95	147.95	147.42	147.05	148.70	147.71	146.70
100 floriner, Amsterd.	145.90	144.22	141.90	144.10	143.69	143.00	144.60	144.01	143.00
100 francs, Bryssel									
kommersiell kurs	10.100	10.002	9.870	9.960	9.934	9.900	9.910	9.867	9.710
finansiell kurs	9.730	9.526	9.370	9.650	9.582	9.490	9.650	9.542	9.280
100 francs, Zürich	142.50	140.84	139.25	142.10	141.49	140.30	144.50	142.69	141.70
100 francs, Paris	88.20	87.13	86.00	87.15	86.80	86.60	87.20	86.47	85.40
100 lire, Rom	0.5720	0.5667	0.5650	0.5720	0.5690	0.5680	0.5760	0.5708	0.5690
100 schilling, Wien	21.48	21.15	20.85	21.00	20.93	20.90	21.00	20.92	20.80
100 escudos, Lissab.	14.65	14.52	14.35	14.42	14.38	14.32	14.47	14.37	14.30
100 kronor, Reykjavik	2.33	2.32	2.32	2.39	2.38	2.32	2.38	2.38	2.38
100 pesetas, Madrid	6.52	6.43	6.37	6.54	6.53	6.52	6.63	6.55	6.53
100 yen, Tokyo	1.280	1.243	1.210	1.280	1.276	1.267	1.308	1.290	1.278
1 rubel, clearing, Moskva	5.386	5.267	5.140	5.195	5.173	5.135	5.318	5.189	5.135

Valuta	Oktober			November			December		
	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst
1 dollar, New York	3.938	3.876	3.835	3.900	3.866	3.832	3.900	3.873	3.854
1 dollar, Montreal	3.845	3.782	3.740	3.860	3.814	3.770	3.860	3.825	3.800
1 pund, London	8.055	7.975	7.930	7.975	7.933	7.885	7.870	7.830	7.800
100 kronor, Stockh.	88.80	88.38	88.10	88.65	88.30	88.10	88.50	87.95	87.50
100 kronor, Oslo	70.65	70.28	69.60	70.50	70.25	70.10	70.30	69.79	69.25
100 kronor, Köpenh.	64.75	64.47	63.85	64.50	64.25	63.80	63.80	63.11	62.60
100 DM, Frankf. a.M.	150.80	150.28	149.60	150.45	149.72	148.60	148.60	147.78	147.00
100 floriner, Amsterd.	146.80	145.98	145.10	146.50	145.83	145.00	145.15	144.21	143.60
100 francs, Bryssel kommersiell kurs	10.030	9.970	9.920	9.980	9.935	9.860	9.880	9.813	9.770
finansiell kurs	9.730	9.664	9.620	9.720	9.661	9.600	9.610	9.563	9.520
100 francs, Zürich	146.40	145.60	144.10	146.40	145.99	145.60	148.00	146.96	145.70
100 francs, Paris	88.50	88.08	87.60	88.20	87.95	87.60	87.60	87.00	86.40
100 lire, Rom	0.5770	0.5731	0.5700	0.5720	0.5711	0.5700	0.5700	0.5685	0.5670
100 schilling, Wien	21.32	21.22	21.10	21.25	21.15	21.00	21.07	20.96	20.86
100 escudos, Lissab.	14.60	14.56	14.50	14.58	14.53	14.50	14.52	14.39	14.25
100 kronor, Reykjavik	2.39	2.39	2.38	2.39	2.32	2.32	2.32	2.32	2.32
100 pesetas, Madrid	6.65	6.58	6.54	6.57	6.55	6.54	6.57	6.53	6.49
100 yen, Tokyo	1.308	1.286	1.276	1.287	1.281	1.274	1.280	1.270	1.262
1 rubel, clearing, Moskva	5.182	5.112	5.053	5.150	5.119	5.075	5.145	5.109	5.084

RIKSDAGENS BANKFULLMÄKTIGE VID SLUTET AV ÅR 1975

Harri Holkeri	ordförande
Jermu Laine	vice ordförande
Matti Maijala	
Aarne Saarinen	
Ulf Sundqvist	
Ele Alenius	
Ragnar Granvik	
Ahti Pekkala	
T. Junnila	

FINLANDS BANK VID SLUTET AV ÅR 1975

Direktionen

Mauno Koivisto	ordförande
A. Simonen	vice ordförande
Ahti Karjalainen	
Päiviö Hetemäki	
Pentti Uusivirta	
Rolf Kullberg	

Direktörer

Jouko J. Voutilainen
Jorma Aranko
Markku Puntila
Seppo Lindblom
K. Ignatius

**Chef för ADB-
planeringen**

Pertti Kukkonen

Avdelningschefer

Pauli Kanerva	administrativa avdelningen
Eino Helenius	administrativa avdelningen
Pentti Koivikko	personalavdelningen
Reino Airikkala	penningpolitiska avdelningen
Antti Lehtinen	finansieringsavdelningen
Kalle Koski	avdelningen för utländska kapitalrörelser
Kari Pekonen	valutapolitiska avdelningen
Raine Panula	valutaavdelningen
Raili Nuortila	avdelningen för östhandel
J. Ojala	valutakontrollavdelningen
Kari Puumanen	avdelningen för samhällsekonomi
Heikki Koskenkylä	forskningsavdelningen
Stig Törnroth	kassaavdelningen
K. Eirola	ADB-avdelningen
A. Nenonen	korrespondensavdelningen
Stig G Björklund	avdelningen för kundservice
Eino Suomela	revisionsavdelningen

Sedeltryckeriet

Toivo Rissanen	verkställande direktör
Tuure Mynttinen	direktör

**Föreståndare för
avdelningskontoren**

V. Kaarnakorpi	Björneborg
Heikki Hakola	Joensuu
E. M. Tammi	Jyväskylä
V. Lehto	Kotka
Keijo Kallasmaa	Kuopio
R. Kotkasaari	Lahtis
M. Hannula	Rovaniemi
Reino Ylönen	St Michel
E. Vuorela	Tammerfors
Harri Salenius	Uleåborg
Rauno Haikarainen	Vasa
S. Paavola	Åbo